

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 310

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

49 tomas
2006 m. lapkričio 9 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

- ★ 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1638/2006, išdėstantis bendrąsias nuostatas, kurios nustato Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę 1
- ★ 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1639/2006/EB dėl Konkurencingumo ir inovacijų bendrosios programos įsteigimo (2007–2013 m.) 15

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1638/2006**2006 m. spalio 24 d.****išdėstantis bendrąsias nuostatas, kurios nustato Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 179 ir 181a straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Siekiant užtikrinti, kad Bendrijos išorės parama taptų veiksmingesnė, siūloma nauja paramos planavimo ir teikimo sistema. Šis reglamentas yra viena iš bendrųjų priemonių, kuriomis tiesiogiai remiamos Europos Sąjungos išorės politikos sritys.
- (2) 2002 m. gruodžio 12–13 d. Kopenhagos Europos Vadovų Taryba patvirtino, kad Europos Sąjungos plėtra suteikia svarią galimybę plėtoti santykius su kaimyninėmis šalimis remiantis bendromis politinėmis ir ekonominėmis vertybėmis ir kad Europos Sąjunga ir toliau yra pasiryžusi vengti naujų skiriamųjų linijų Europoje ir kurti stabilumą bei gerovę naujoje Europos Sąjungoje ir už jos naujųjų sienų.
- (3) 2004 m. birželio 17–18 d. Briuselio Europos Vadovų Taryba pakartojo, kad, jos nuomone, svarbu stiprinti bendradarbiavimą su šiomis kaimynėmis, vadovaujantis partnerystės bei bendros nuosavybės principais ir bendromis demokratijos bei pagarbos žmogaus teisėms vertybėmis.
- (4) Išskirtiniai Europos Sąjungos ir jos kaimynių santykiai turėtų būti grindžiami išsipareigojimais bendroms vertybėms, įskaitant demokratiją, teisinę valstybę, gerą valdymą ir pagarbą žmogaus teisėms, taip pat rinkos ekonomikos, atviros, taisyklėmis pagrįstos ir sąžiningos prekybos, tvaraus vystymosi ir skurdo mažinimo principais.
- (5) Svarbu, kad vadovaujantis šiuo reglamentu skiriama Bendrijos parama būtų teikiama laikantis tarptautinių

susitarimų ir tarptautinių konvencijų, kurių šalys yra Bendrija, valstybės narės ir šalys partnerės, ir kad ji būtų pristatoma atsižvelgiant į visų šalių pripažintus bendruosius tarptautinės teisės principus.

- (6) Rytų Europoje ir Pietų Kaukaze partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimai yra sutartinių santykių pagrindas. Viduržemio jūros regione Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė („Barselonos procesas“) yra regioninė bendradarbiavimo struktūra, kurią papildo asociacijos susitarimų sistema.
- (7) Pagal Europos kaimynystės politiką Europos Sąjunga ir šalys partnerės drauge apibrėžė prioritetus, įtrauktinus į suderintus veiksmų planus, kurie apima pagrindines konkrečių veiksmų sritis, įskaitant politinį dialogą ir reformas, prekybą ir ekonomines reformas, visiems teisingą socialinį ir ekonominį vystymąsi, teisingumą ir vidaus reikalus, energetiką, transportą, informacinę visuomenę, aplinką, mokslinių tyrimų bei naujovių diegimo veiklą, pilietinės visuomenės vystymą ir tiesioginius žmonių ryšius. Pažanga įgyvendinant šiuos prioritetus padės realizuoti visą partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimų ir asociacijos susitarimų potencialą.
- (8) Siekdama paremti šalių partnerių išsipareigojimą laikytis bendrų vertybių bei principų ir jų pastangas įgyvendinant veiksmų planus, Bendrija turėtų būti pasirengusi suteikti paramą šioms šalims ir remti įvairių formų jų tarpusavio, taip pat šių šalių ir valstybių narių bendradarbiavimą siekiant sukurti bendrą stabilumą, saugumo ir gerovės erdvę, kuriai būdingi gana plati ekonominė integracija ir politinis bendradarbiavimas.
- (9) Svarbus tikslas, kurio siekiama teikiant Bendrijos paramą, – skatinti politines, ekonomines ir socialines reformas kaimyninėse šalyse. Viduržemio jūros regione šio tikslo bus toliau siekiama per Viduržemio jūros pakrantės

⁽¹⁾ 2006 m. liepos 6 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2006 m. spalio 17 d. Tarybos sprendimas.

- „Strateginę partnerystę su Viduržemio jūros ir Artimųjų Rytų šalimis“. Santykiuose su Viduržemio jūros regiono Šiaurės Afrikos kaimynėmis bus atsižvelgiama į atitinkamas Europos Sąjungos strategijos Afrikai dalis.
- (10) Svarbu tai, kad parama, kuri besivystančioms kaimyninėms šalims bus teikiama pagal Europos kaimynystės politikos nustatytą struktūrą, atitiktų Europos bendrijos vystymosi politikos tikslus ir principus, išdėstytus bendrame pareiškime „Europos konsensusas dėl vystymosi“⁽¹⁾, kuri 2005 m. gruodžio 20 d. priėmė Taryba ir Taryboje posėdžiavę valstybių narių vyriausybės atstovai, Europos Parlamentas ir Komisija.
- (11) Europos Sąjunga ir Rusija nusprendė plėtoti atskirą strateginę partnerystę, sukurdamas keturias bendras erdves, o Bendrijos parama bus naudojama remti šios partnerystės vystymą ir skatinti Rusijos bei jos kaimynių Europos Sąjungos narių tarpvalstybinį bendradarbiavimą.
- (12) Šiaurės dimensija sukuria sąlygas Europos Sąjungos, Rusijos, Norvegijos ir Islandijos bendradarbiavimui, todėl taip pat svarbu naudotis Bendrijos parama siekiant įgyvendinti šį bendradarbiavimą skatinančią veiklą. Šios politikos nauji tikslai išdėstomi politinėje deklaracijoje ir politikos sistemos dokumente, kurie sudaromi remiantis 2005 m. lapkričio 21 d. Šiaurės dimensijos ministrų susitikimo metu patvirtintomis gairėmis.
- (13) Parama Viduržemio jūros regiono partneriams ir bendradarbiavimas su jais turėtų vykti per Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių partnerystę, įsteigtą 1995 m. lapkričio 28 d. Barselonos deklaracija ir patvirtintą 2005 m. lapkričio 28 d. minint Europos Viduržemio jūros šalių viršūnių susitikimo dešimtmetį, ir atsižvelgiant į šiame kontekste pasiektą susitarimą nustatyti laisvosios prekybos zoną prekėms iki 2010 m. ir pradėti asimetriško liberalizavimo procesą.
- (14) Svarbu skatinti bendradarbiavimą ir per Europos Sąjungos išorines sienas, ir tarp šalių partnerių, ypač tarp geografiškai artimų šalių partnerių.
- (15) Vengiant naujų skiriamųjų linijų, ypač svarbu pašalinti veiksmingo tarpvalstybinio bendradarbiavimo kliūtis prie Europos Sąjungos išorės sienų. Tarpvalstybinis bendradarbiavimas turėtų prisidėti prie integruoto ir tvaraus regioninio kaimyninių pasienio regionų vystymosi ir darnios teritorinės integracijos Bendrijoje bei su kaimyninėmis šalimis. Šį tikslą galima geriausiai pasiekti derinant išorės politikos tikslus su aplinkos požiūriu tvaria ekonomine ir socialine sanglauda.
- (16) Siekiant padėti kaimyninėms šalims partnerėms įgyvendinti savo tikslus ir skatinti jų bei valstybių narių bendradarbiavimą, pageidautina parengti bendrą politikos priemonę, kuri pakeistų keletą dabartinių priemonių ir šitaip užtikrintų darną ir supaprastintų paramos planavimą bei valdymą.
- (17) Šia priemone taip pat turėtų būti remiamas šalių partnerių ir valstybių narių tarpvalstybinis bendradarbiavimas, užtikrinantis gerokai didesnę veiksmingumą, kadangi bus taikomas bendras valdymo mechanizmas ir vienoda tvarka. Ji turėtų būti pagrįsta patirtimi, įgyta 2004–2006 m. įgyvendinant kaimynystės programas, ir remtis tokiais principais, tarp kurių daugiametis planavimas, partnerystė ir bendras finansavimas.
- (18) Svarbu tai, kad pasienio regionai, priklausantys Europos ekonominės erdvės (EEE) šalims ir šiuo metu dalyvaujantys vykdant valstybių narių ir šalių partnerių tarptautinį bendradarbiavimą, galėtų tai tęsti naudodami savo pačių išteklius.
- (19) Šiuo reglamentu 2007–2013 m. laikotarpiui nustatomas finansinis paketas, kuris biudžeto valdymo institucijai yra pirminė orientacinė suma pagal Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo⁽²⁾ 37 punktą.
- (20) Šio reglamento įgyvendinimui būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽³⁾.
- (21) Valdymo procedūra yra naudojama apibrėžiant įgyvendinimo taisykles, kurios bus taikomos tarpvalstybiniam bendradarbiavimui, ir priimant strategijos dokumentus, veiksmų programas ir strategijos dokumentuose nenumatytas specialiąsias priemones, kurių vertė viršija 10 000 000 EUR ribą.
- (22) Kadangi siūlomo reglamento tikslų, būtent skatinti aktyvesnį bendradarbiavimą ir laipsnišką ekonominę Europos Sąjungos ir kaimyninių valstybių integraciją, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl šio veiksmo masto tų tikslų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

⁽²⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽³⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁽¹⁾ OL C 46, 2006 2 24, p. 1.

(23) Priimant šį reglamentą būtina panaikinti 1992 m. birželio 29 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1762/92 dėl finansinio ir techninio bendradarbiavimo protokolų, Bendrijos sudarytų su Viduržemio jūros regiono ne valstybėmis narėmis, įgyvendinimo ⁽¹⁾, 1994 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1734/94 dėl finansinio ir techninio bendradarbiavimo su Vakarų Krantu ir Gazos Ruožu ⁽²⁾ ir 1996 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1488/96 dėl finansinių ir techninių priemonių, remiančių (MEDA) ekonominių ir socialinių struktūrų reformą pagal Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystę ⁽³⁾. Taip pat šis reglamentas pakeis 1999 m. gruodžio 29 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 99/2000 dėl paramos teikimo valstybėms partnerėms Rytų Europoje ir Vidurinėje Azijoje ⁽⁴⁾, kurio galiojimo laikas baigiasi 2006 m. gruodžio 31 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TIKSLAI IR PRINCIPAI

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatoma kaimynystės ir partnerystės priemonė Bendrijos paramai teikti, siekiant plėtoti gerovės ir geros kaimynystės erdvę, apimančią Europos Sąjungą ir priede išvardytas šalis ir teritorijas (toliau – šalys partnerės).

2. Bendrijos parama naudojama šalių partnerių naudai. Bendrijos parama gali būti naudojama bendrai valstybių narių ir šalių partnerių bei jų regionų naudai, siekiant skatinti 6 straipsnyje apibrėžtą tarpvalstybinį ir tarpregioninį bendradarbiavimą.

3. Europos Sąjunga remiasi laisvės, demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms ir teisei valstybei principais ir, naudodama dialogą bei bendradarbiavimą, siekia skatinti šalių partnerių įsipareigojimą šiems principams.

2 straipsnis

Bendrijos paramos aprėptis

1. Bendrijos parama skatina aktyvesnę Europos Sąjungos ir šalių partnerių bendradarbiavimą ir laipsnišką jų ekonominę integraciją, ypač partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimų, asociacijos susitarimų ar kitų esamų bei būsimų susitarimų įgyvendinimą. Ši parama taip pat skatina šalių partnerių pastangas, kuriomis siekiama gero valdymo ir teisingo socialinio ir ekonominio vystymosi.

⁽¹⁾ OL L 181, 1992 7 1, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2112/2005 (OL L 344, 2005 12 27, p. 23).

⁽²⁾ OL L 182, 1994 7 16, p. 4. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2110/2005 (OL L 344, 2005 12 27, p. 1).

⁽³⁾ OL L 189, 1996 7 30, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2112/2005.

⁽⁴⁾ OL L 12, 2000 1 18, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2112/2005.

2. Bendrijos parama naudojama remti priemonės šiose bendradarbiavimo srityse:

- a) skatinti politinį dialogą ir reformas;
- b) skatinti teisės aktų leidybos ir priežiūros suderinimą siekiant aukštesnių standartų visose reikiamose srityse, ypač skatinti šalis partneres vis aktyviau dalyvauti vidaus rinkoje ir aktyvinti prekybą;
- c) stiprinti nacionalines įstaigas ir institucijas, atsakingas už politikos parengimą ir veiksmingą įgyvendinimą asociacijos susitarimų, partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimų, taip pat kitų daugiašalių susitarimų, kuriuose dalyvauja Bendrija ir (arba) valstybės narės ir šalys partnerės, siekiant įgyvendinti tikslus, kaip nustatyta šiame straipsnyje;
- d) propaguoti teisinės valstybės principą ir gerą valdymą, kuriais būtų stiprinami viešojo valdymo veiksmingumas ir teismų sistemos objektyvumas bei veiksmingumas, ir remti kovą su korupcija ir sukčiavimu;
- e) skatinti tvarų vystymąsi visais aspektais;
- f) remti regionų ir vietos vystymosi pastangas kaimo ir miesto vietovėse, siekiant sumažinti regioninius ir vietos skirtumus ir padidinti jų vystymosi pajėgumus;
- g) skatinti aplinkos apsaugą, gamtos apsaugą ir tvarų gamtos išteklių, įskaitant gėlo vandens ir jūrų išteklių, valdymą;
- h) remti skurdo mažinimo politiką siekiant įgyvendinti JT Tūkstantmečio plėtros tikslus;
- i) remti politiką, skatinančią socialinę raidą, socialinę integraciją, lyčių lygybę, nediskriminavimą, užimtumą ir socialinę apsaugą, įskaitant migruojančių darbuotojų apsaugą, socialinį dialogą, paramą profesinių sąjungų teisėms ir pagrindinius darbo, įskaitant vaikų darbą, standartus;
- j) palaikyti sveikatos, švietimo ir mokymo rėmimo politiką, įskaitant ne tik kovos su labiausiai paplitusiomis užkrečiamosiomis ir neužkrečiamosiomis ligomis bei sutrikimais priemones, bet ir prieigą prie paslaugų ir švietimo apie gerą sveikatą bei apie jų reprodukcinę ir kūdikių sveikatą mergaitėms ir moterims;
- k) puoselėti ir ginti žmogaus teises ir pagrindines laisves, įskaitant moterų ir vaikų teises;

- l) remti demokratizaciją, *inter alia*, stiprinant pilietinės visuomenės organizacijų vaidmenį ir skatinant žiniasklaidos pliuralizmą bei stebint rinkimus ir teikiant su jais susijusią pagalbą;
- m) skatinti pilietinės visuomenės ir nevyriausybinų organizacijų vystymąsi;
- n) skatinti rinkos ekonomikos kūrimą, įskaitant priemones, kuriomis remiamas privatus sektorius ir mažų bei vidutinių įmonių vystymasis, skatinti investicijas ir tarptautinę prekybą;
- o) skatinti bendradarbiavimą energetikos, telekomunikacijų ir transporto sektoriuose, įskaitant tokias sritis kaip jų tinklų sujungimas, jų tinklai ir jų eksploatavimas, stiprinti tarptautinių transporto ir energetikos operacijų saugumą bei saugą ir skatinti atsinaujinančius energijos šaltinius, energijos vartojimo efektyvumą ir švarų transportą;
- p) remti veiksmus, kuriais siekiama didinti maisto produktų saugą piliečių atžvilgiu, ypač sanitarijos ir fitosanitarijos srityse;
- q) užtikrinti veiksmingą ir saugų sienų valdymą;
- r) remti reformas ir stiprinti pajėgumus teisingumo ir vidaus reikalų srityje, įskaitant klausimus, susijusius su prieglobsčiu, migracija ir readmisija, taip pat kova su prekyba žmonėmis ir jos prevencija, kova su terorizmu ir organizuotu nusikalstamumu, įskaitant jo finansavimą, pinigų plovimą ir sukčiavimą mokesčių srityje bei šios veiklos užkardymą;
- s) remti administracinį bendradarbiavimą didinant skaidrumą ir gerinant informacijos mainus mokesčių srityje, siekiant kovoti su vengimu mokėti mokesčius;
- t) skatinti dalyvavimą Bendrijos mokslinių tyrimų ir naujovių diegimo veikloje;
- u) skatinti valstybių narių ir šalių partnerių bendradarbiavimą aukštojo mokslo srityje ir skatinti mokytojų, mokslininkų ir studentų mobilumą;
- v) skatinti kultūrų dialogą, tiesioginius žmonių ryšius, įskaitant ryšius su imigrantų, gyvenančių valstybėse narėse, bendruomenėmis, pilietinių visuomenių tarpusavio bei kultūros institucijų bendradarbiavimą ir jaunimo mainus;
- w) remti bendradarbiavimą, kurio tikslas – saugoti istorinį ir kultūrinį paveldą bei skatinti jo plėtros galimybes, įskaitant skatinimą naudojant turizmą;
- x) remti šalių partnerių dalyvavimą Bendrijos programose ir agentūrose;
- y) remti tarpvalstybinį bendradarbiavimą naudojant bendras vietines iniciatyvas, siekiant skatinti tvarų ekonominį, socialinį ir aplinkos vystymąsi pasienio regionuose ir integruotą teritorinį vystymąsi už Bendrijos išorės sienos;
- z) skatinti regioninį ir paregioninį bendradarbiavimą bei integravimą, įskaitant kur tinka, su šalimis, kurios negali gauti Bendrijos paramos pagal šį reglamentą;
- aa) teikti paramą pokrizinėse situacijose, įskaitant paramą pabėgėliams bei perkeltiesiems žmonėms, ir pasirengimo nelaimėms srityse;
- bb) skatinti partnerių bendravimą ir mainus, susijusius su priemonėmis ir veikla, finansuojama pagal minėtas programas;
- cc) spręsti bendras temines problemas, kylančias bendro intereso srityse, ir imtis bet kurių kitų tikslų, derančių su šio reglamento taikymo sritimi.

3 straipsnis

Politikos struktūra

1. Bendrijos paramos pagal šį reglamentą planavimui bendrą politikos struktūrą sudaro partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimai, asociacijos susitarimai ir kiti esami arba būsimi susitarimai, kuriais nustatomi ryšiai tarp šalių partnerių, taip pat atitinkami Komisijos komunikatai ir Tarybos išvados, nustatančios Europos Sąjungos politikos šių šalių atžvilgiu gaires. Pagrindinės gairės nustatant Bendrijos paramos prioritetus yra suderinti veiksmų planai ar kiti lygiaverčiai dokumentai.

2. Jei nėra Europos Sąjungos ir šalių partnerių susitarimų, kaip paminėta 1 dalyje, Bendrijos parama gali būti teikiama, jei ji yra naudinga siekiant Europos Sąjungos politikos tikslų, ir ji turi būti planuojama remiantis šiais tikslais.

4 straipsnis

Papildomumas, partnerystė ir bendras finansavimas

1. Bendrijos parama pagal šį reglamentą papildo atitinkamas nacionalines, regionines ar vietines strategijas ir priemones arba prie jų prisideda.

2. Bendrijos parama pagal šį reglamentą paprastai nustatoma bendradarbiaujant Komisijai ir paramos gavėjams. Partnerystės veikloje prireikus dalyvauja nacionalinės, regioninės ir vietos valdžios įstaigos, ekonominiai bei socialiniai partneriai, pilietinė visuomenė ir kitos susijusios įstaigos.

3. Šalys paramos gavėjos įtraukia, kai tinka, atitinkamus partnerius atitinkamu teritoriniu lygiu, ypač regionų ir vietos lygiu, į programų ir projektų rengimo, įgyvendinimo bei stebėsenos etapus.

4. Šalys paramos gavėjos paprastai pagal šį reglamentą teikiama Bendrijos paramą bendrai finansuoja iš valstybės lėšų, paramos gavėjų įnašų ar kitų šaltinių. Bendro finansavimo reikalavimų gali būti atsisakoma reikiamai pagrįstais atvejais ir kai tai būtina siekiant remti pilietinę visuomenę ir nevalstybinius subjektus, jei priemonės skirtos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms skatinti bei demokratizacijai remti.

5 straipsnis

Darna, suderinamumas ir koordinavimas

1. Pagal šį reglamentą finansuojamos programos ir projektai turi atitikti Europos Sąjungos politiką. Juos įgyvendinant būtina laikytis Bendrijos bei jos valstybių narių ir šalių partnerių sudarytų sutarčių ir atsižvelgti į jų išsipareigojimus pagal daugiašalius susitarimus ir tarptautines konvencijas, kuriuos jos yra pasirašiusios, įskaitant išsipareigojimus dėl žmogaus teisių, demokratijos ir tinkamo valdymo.

2. Komisija ir valstybės narės suderina Bendrijos paramą, teikiamą pagal šį reglamentą, ir finansinę paramą, kurią Bendrija ir valstybės narės teikia per kitas vidaus bei išorės finansines priemones ir kurią teikia Europos investicijų bankas (EIB).

3. Komisija ir valstybės narės, siekdamos didinti teikiamos paramos veiksmingumą ir našumą, užtikrina, kad būtų koordinuojamos atitinkamos jų paramos programos, vadovaudamosi nustatytais veiklos koordinavimo išorinės paramos srityje ir politikos bei procedūrų derinimo gairėmis. Koordinavimas apima nuolatines konsultacijas ir dažnus atitinkamos informacijos mainus įvairiais paramos teikimo ciklo tarpsniais, ypač praktiniu lygiu, yra svarbus žingsnis valstybių narių ir Bendrijos planavimo procesuose.

4. Komisija kartu su valstybėmis narėmis imasi reikiamų veiksmų, siekdama užtikrinti tinkamą koordinavimą ir bendradarbiavimą su daugiašalėmis ir regioninėmis organizacijomis bei subjektais, tarp kurių tarptautinės finansų institucijos, Jungtinių Tautų agentūros, fondai bei programos ir paramos teikėjai, nepriklausantys Europos Sąjungai.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PLANAVIMAS IR LĖŠŲ ASIGNAVIMAS

6 straipsnis

Programų rūšys

1. Bendrijos parama pagal šį reglamentą teikiama pasitelkiant šias priemones:

a) šalies, daugiašalius ir pasienio strateginius dokumentus ir daugiametes preliminarines programas, nurodytas 7 straipsnyje ir apimančias:

i) atskirai šaliai skirtas arba daugiašales programas, kurios apima paramą vienai šaliai partneriui arba kurios yra skirtos dviejų ar daugiau šalių partnerių regioniniam ar paregioninių bendradarbiavimui ir kuriose gali dalyvauti valstybės narės;

ii) tarpvalstybinio bendradarbiavimo programas, kurios apima vienos ar daugiau valstybių narių ir vienos ar daugiau šalių partnerių bendradarbiavimą ir vykdomos regionuose, besiribojančiuose su Bendrijos išorės siena;

b) 9 straipsnyje minimos bendros tarpvalstybinio bendradarbiavimo veiklos programos, 12 straipsnyje minimos metiniu pagrindu patvirtintos veiksmų programos ir 13 straipsnyje minimos specialiosios priemonės.

2. Į daugiašales programas gali būti įtrauktos tarpregioninio bendradarbiavimo priemonės. Šiame reglamente „tarpregioninis bendradarbiavimas“ reiškia valstybių narių ir šalių partnerių bendradarbiavimą, bendrų problemų sprendimą siekiant bendros naudos, šiam bendradarbiavimui vykstant bet kurios valstybės narės ir šalies partnerės teritorijoje.

7 straipsnis

Planavimas ir lėšų asignavimas

1. Atskirų šalių arba daugiašalėms programoms būtina 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimti strateginius dokumentus. Strateginiai dokumentai atspindi politikos struktūrą ir veiksmų planus, minimus 3 straipsnyje, ir atitinka 4 ir 5 straipsniuose nustatytus principus ir formalumus. Strateginiai dokumentai priimami laikotarpiui, atitinkančiam politikos struktūroje nustatytus prioritetus, ir apima daugiametes programas, įskaitant daugiamečius finansinius asignavimus ir kiekvienos valstybės ar regiono prioritetinius tikslus, atitinkančius 2 straipsnio 2 dalyje išvardytus tikslus. Įpusėjus įgyvendinimo laikotarpiui arba kada būtina, jos yra persvarstomos ir gali būti pataisytos 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. Rengdama atskiros šalies ar daugiašalę programą, Komisija asignavimus kiekvienai programai nustato naudodamasi skaidriais ir objektyviais kriterijais ir atsižvelgdama į specifines atitinkamos šalies ar regiono ypatybes ir poreikius, Europos

Sąjungos partnerystės su tokia valstybe lygi, pažangą siekiant sutartų tikslų, įskaitant valdymo ir reformų tikslus, ir gebėjimą valdyti ir įsisavinti Bendrijos paramą.

3. Tik tarpvalstybinio bendradarbiavimo tikslais būtina priimti vieną ar, jei būtina, daugiau strateginių dokumentų 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, kad būtų parengtas 9 straipsnio 1 dalyje minimų bendrų vykdomų programų sąrašas, daugiamečiai asignavimai ir teritoriniai vienetai, tinkami dalyvauti kiekvienoje programoje. Toks (tokie) konkretus (-ūs) strateginis (-iai) dokumentas (-ai) rengiamas (-i) atsižvelgiant į 4 ir 5 straipsniuose nurodytus principus ir formalumus ir iš esmės apima laikotarpį iki septynerių metų nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

4. Komisija nustato lėšų asignavimus tarpvalstybinio bendradarbiavimo programoms, atsižvelgdama į objektyvius kriterijus, pavyzdžiui, vietovių, kurios atitinka reikalavimus gauti paramą, gyventojų skaičių ir kitus veiksnius, turinčiais įtakos bendradarbiavimo intensyvumui, įskaitant specifinius pasienio regiono bruožus ir Bendrijos paramos valdymo bei įsisavinimo pajėgumus.

5. Europos regioninės plėtros fondas (ERPF) remia pagal šio reglamento nuostatas parengtas ir įgyvendinamas tarpvalstybinio bendradarbiavimo programas. Europos regioninės plėtros fondo indėlio suma sienoms su šalimis partnerėmis yra numatyta 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1083/2006, nustatančio bendrąsias ERPF, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo nuostatas ⁽¹⁾, nuostatose.

6. Ištikus krizei ar iškilus grėsmei demokratijai, teisės viršenybei, žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, kilus stichinėms ar žmonių sukeltoms nelaimėms, gali būti pritaikyta nepaprastųjų situacijų procedūra, siekiant *ad hoc* pervarstyti strateginius dokumentus. Šiuo persvarstymu suderinama Bendrijos parama, teikiama pagal šį reglamentą, ir parama, teikiama pagal kitas Bendrijos finansines priemones, įskaitant Reglamentą (EB, Euratomas ⁽²⁾), nustatantį stabilumo priemonę.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

TARPVALSTYBINIS BENDRADARBIAVIMAS

8 straipsnis

Geografinis tinkamumas

1. 6 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje nurodytos tarpvalstybinio bendradarbiavimo programos gali būti taikomos visiems šiems pasienio regionams:

- a) visi NUTS 3 ar atitinkamą lygį atitinkantys teritoriniai vienetai, esantys prie sausumos sienų tarp valstybių narių ir šalių partnerių;
- b) visi NUTS 3 ar atitinkamą lygį atitinkantys teritoriniai vienetai, esantys prie svarbių jūrų kelių;

⁽¹⁾ OL L 210, 2006 7 31, p. 25.

⁽²⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

- c) visi NUTS 2 ar atitinkamą lygį atitinkantys pakrantės teritoriniai vienetai, besiribojantys su valstybėmis narėmis ir šalims partnerėms bendru jūros baseinu.

2. Tuomet, kai siekiama užtikrinti bendradarbiavimo tęstinumą ir kitais pagrindais atvejais teritoriniams vienetais, besiribojantiems su 1 dalyje nurodytais teritoriniais vienetais, gali būti leista dalyvauti tarpvalstybinio bendradarbiavimo programose laikantis sąlygų, išdėstytų 7 straipsnio 3 dalyje nurodytuose strateginiuose dokumentuose.

3. Kai programos rengiamos pagal 1 dalies b punktą, Komisija, pasitarusi su partneriais, gali pasiūlyti, kad į bendradarbiavimą būtų įtrauktas visas NUTS 2 lygio teritorinis vienetas, kurio teritorijoje išsidėstęs NUTS 3 lygio teritorinis vienetas.

4. Svarbių jūrų kelių sąrašą Komisija nustato strateginiuose dokumentuose, apie kuriuos kalbama 7 straipsnio 3 dalyje, atsižvelgdama į atstumą ir kitus taikytinus geografinius bei ekonominius kriterijus.

9 straipsnis

Planavimas

1. Tarpvalstybinis bendradarbiavimas pagal šį reglamentą vykdomas per daugiametes programas, taikomas vienai sienai ar sienų grupei ir numatančias daugiametes priemones, kuriomis įgyvendinama nuosekli prioritetų visuma ir kurioms gali būti skirta Bendrijos parama (toliau – bendros veiklos programos). Bendros veiklos programos yra pagrįstos strateginiais dokumentais, minimais 7 straipsnio 3 dalyje.

2. Bendros veiklos programos, skirtos didelės svarbos sausumos sienoms ir jūrų keliams, yra nustatomos tinkamu teritoriniu lygmeniu kiekvienai sienai atskirai ir apima tinkamus vienos ar daugiau valstybių narių ir vienos ar daugiau šalių partnerių teritorinius vienetus.

3. Bendros veiklos programos, skirtos jūrų baseinams, yra daugiašalės ir apima tinkamus teritorinius vienetus, besiribojančius su bendru jūros baseinu, priklausančiu kelioms dalyvaujančioms valstybėms, įskaitant bent vieną valstybę narę ir vieną šalį partnerę, atsižvelgiant į institucines sistemas ir partnerystės principą. Jos gali apimti dvišalius veiksmus, kuriais remiamas vienos valstybės narės ir vienos šalies partnerės bendradarbiavimas. Šios programos atidžiai derinamos su tarpvalstybinėmis bendradarbiavimo programomis, kurios apima iš dalies tas pačias geografines teritorijas ir yra nustatytos Europos Sąjungoje pagal Reglamentą (EB) Nr. 1083/2006.

4. Bendras veiklos programos reikiamu lygmeniu nustato atitinkamos valstybės narės ir šalys partnerės, remdamosi savo institucine sistema ir atsižvelgdamos į 4 straipsnyje apibrėžtą

partnerystės principą. Šios programos paprastai sudaromos 7 metų laikotarpiui nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

5. Nedalyvaujančios valstybės, besiribojančios su bendru jūros baseinu, kurio atžvilgiu yra parengiama bendra veiklos programa, gali būti įtrauktos į tokią programą ir pasinaudoti Bendrijos parama 11 straipsnyje minimose įgyvendinimo taisyklėse nustatytais sąlygomis.

6. Per vienerius metus nuo 7 straipsnio 3 dalyje minimų strateginių dokumentų patvirtinimo dalyvaujančios šalys Komisijai kartu pateikia pasiūlymus dėl bendrų veiklos programų. Komisija kiekvieną bendrą veiklos programą patvirtina įvertinusi, ar ji atitinka šį reglamentą ir įgyvendinimo taisyklę.

7. Bendros veiklos programos gali būti pataisytos dalyvaujančios šalies, dalyvaujančių pasienio regionų ar Komisijos iniciatyva, siekiant atsižvelgti į bendradarbiavimo prioritetų pokyčius, socialines ir ekonomines tendencijas, atitinkamų priemonių įgyvendinimo, stebėsenos bei vertinimo proceso rezultatus ir į poreikį pakoreguoti turimas pagalbos sumas bei perskirstyti išteklius.

8. Priėmus bendras veiklos programas Komisija su šalimis partnerėmis sudaro finansavimo susitarimą pagal atitinkamas nuostatas, išdėstytas 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamente (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento⁽¹⁾. Į finansavimo susitarimą įtraukiamos teisinės nuostatos, būtinos bendrai veiklos programai įgyvendinti, ir jį taip pat turėtų pasirašyti 10 straipsnyje nurodyta bendra valdymo institucija.

9. Atsižvelgdamos į partnerystės principą, dalyvaujančios šalys kartu pasirenka veiksmus, atitinkančius bendrų veiklos programų, kurioms skiriama Bendrijos parama, prioritetus bei priemones.

10. Ypatingais ir tinkamai pagrįstais atvejais, kai:

- a) bendra veiklos programa negali būti nustatoma dėl dalyvaujančių šalių arba Europos Sąjungos ir šalies partnerės santykių problemų;
- b) dalyvaujančios šalys iki galutinio 2010 m. birželio 30 d. termino dar nebūna Komisijai pristačiusios bendros veiklos programas;
- c) šalis partnerė iki metų pabaigos po programos patvirtinimo nepasirašo finansavimo susitarimo;

- d) bendra veiklos programa negali būti įgyvendinta dėl dalyvaujančių šalių santykių problemų;

Komisija, pasikonsultavusi su atitinkama (-omis) valstybe (-ėmis) nare (-ėmis), imasi būtinų veiksmų, kad šiai valstybei narei būtų leidžiama naudotis Europos regioninės plėtros fondo įnašu į programą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1083/2006.

10 straipsnis

Programų valdymas

1. Bendras veiklos programas įgyvendina bendra valdymo institucija, įsikūrusi vienoje iš valstybių narių. Bendrai valdymo institucijai gali padėti bendras techninis sekretoriatas.

2. Dalyvaujančios šalys gali Komisijai pasiūlyti, kad bendra valdymo institucija įsikurtų šalyje partnerėje, jeigu paskirtasis subjektas gali visapusiškai taikyti kriterijus, išdėstytus atitinkamose Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 nuostatose.

3. Šiame reglamente „bendra valdymo institucija“ – tai nacionalinė, regioninė arba vietos valstybinė arba privati įstaiga ar subjektas (įskaitant pačią valstybę), kurį kartu paskiria pagal bendrą veiklos programą veikianti valstybė narė arba valstybės narės ir šalis partnerė arba šalys partnerės, kuris turi finansinius ir administracinius gebėjimus valdyti Bendrijos paramą ir kuris yra veiksmus sudaryti susitarimus pagal šį reglamentą.

4. Bendra valdymo institucija yra atsakinga už bendros veiklos programos valdymą ir įgyvendinimą pagal patikimus techninius ir finansų valdymo principus ir privalo užtikrinti savo veiklos teisėtumą ir nuoseklumą. Šiuo tikslu ji privalo įdiegti atitinkamas valdymo, kontrolės ir apskaitos sistemas bei standartus.

5. Pagal bendros veiklos programos valdymo ir kontrolės sistemą tinkamai atskiriamos valdymo, atestavimo ir audito funkcijos – aiškiai atskiriant pareigas pačioje valdymo institucijoje arba paskiriant atskiras institucijas atestavimui ir auditui atlikti.

6. Kad bendros veiklos programos būtų tinkamai paruoštos įgyvendinimui, po jų patvirtinimo ir iki finansinio susitarimo pasirašymo Komisija gali leisti bendrai valdymo institucijai dalį programos biudžeto skirti pradinei programos veiklai finansuoti, pavyzdžiui, padengti valdymo institucijos veiklos išlaidas, techninės pagalbos ir kitų parengiamųjų veiksmų sąnaudas. Konkretios su parengiamuoju etapu susijusios nuostatos bus įtrauktos į 11 straipsnyje nurodytas įgyvendinimo taisykles.

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

11 straipsnis

Igyvendinimo taisyklės

1. Igyvendinimo taisyklės, nustatančios konkrečias šios antraštinės dalies įgyvendinimo nuostatas, priimamos 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Igyvendinimo taisyklės taikomos bendro finansavimo lygio, bendrų veiklos programų parengimo, bendrų valdymo institucijų, iniciatyvinio arba stebėjimo komitetų ir bendro sekretoriato paskyrimo ir funkcijų, išlaidų leistinumų, bendrų projektų atrankos, techninio ir finansinio Bendrijos paramos valdymo, finansų kontrolės ir audito, stebėsenos ir vertinimo, matomumo ir potencialių naudos gavėjų informavimo kriterijams bei tvarkai.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Igyvendinimas

12 straipsnis

Veiksmų programų patvirtinimas

1. Veiksmų programos, parengtos remiantis strategijos dokumentais, minimais 7 straipsnio 1 dalyje, patvirtinamos paprastai kasmet, laikantis 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

Išskirtiniais atvejais, pavyzdžiui, kai veiksmų programa dar nėra patvirtinta, Komisija, remdamasi 7 straipsnyje minimais strateginiais dokumentais ir daugiametėmis programomis, pagal veiksmų programoms taikomas taisykles ir tvarką gali patvirtinti veiksmų programoje nenumatytas priemones.

2. Veiksmų programose nurodomi įgyvendinami tikslai, intervencijų sritys, planuojami rezultatai, valdymo tvarka ir bendra planuojamo finansavimo suma. Šiose programose atsižvelgiama į ankstesnę Bendrijos paramos įgyvendinimo patirtį. Jose aprašomos finansuotinos operacijos, nurodomos kiekvienai operacijai skirtos sumos ir orientacinis įgyvendinimo tvarkaraštis. Jose pateikiami veiklos rodikliai, kuriuos būtina stebėti įgyvendinant pagal šias programas finansuojamas priemones, apibrėžimai.

3. Bendras tarpvalstybinio bendradarbiavimo programoms Komisija patvirtinta 9 straipsnyje nurodyta tvarka.

4. Per mėnesį nuo jų priėmimo Komisija pateikia veiksmų programas ir bendras tarpvalstybinio bendradarbiavimo programoms susipažinti Europos Parlamentui ir valstybėms narėms.

13 straipsnis

Specialiųjų priemonių, nenumatytų strateginiuose dokumentuose ar daugiametėse programose, patvirtinimas

1. Atsiradus nenumatytiems ir tinkamai pagrįstiems poreikiams arba aplinkybėms, Komisija gali patvirtinti specialiąsias

priemones, nenumatytas strateginiuose dokumentuose arba daugiametėse orientacinėse programose (toliau – specialiosios priemonės).

Specialiosiomis priemonėmis taip pat gali būti finansuojami veiksmai, kuriais siekiama palengvinti perėjimą nuo skubios pagalbos prie ilgalaikės plėtros veiklos, įskaitant veiksmus, kuriais siekiama užtikrinti, kad visuomenė būtų geriau pasirengusi valdyti pasikartojančias krizines situacijas.

2. Kai tokių priemonių sąnaudos viršija 10 000 000 EUR, Komisija jas patvirtina pagal 26 straipsnio 2 dalyje minimą procedūrą.

26 straipsnio 2 dalyje minimos procedūros nebūtina taikyti specialiųjų priemonių pakeitimams, pavyzdžiui, techninėms pataisoms, įgyvendinimo laikotarpio pratęsimui, prognozuojamo biudžeto asignavimų perskirstymui arba biudžeto padidinimui mažesne nei 20 % pradinio biudžeto suma, jeigu tokie pakeitimai nepaveikia pradinių Komisijos sprendime išdėstytų tikslų.

3. Specialiosiose priemonėse nurodomi įgyvendinami tikslai, veiklos sritys, numatomi rezultatai, taikoma valdymo tvarka ir bendra planuojamo finansavimo suma. Jose aprašomos finansuotinos operacijos, nurodomos kiekvienai operacijai skirtos sumos ir orientacinis įgyvendinimo tvarkaraštis. Jose pateikiami veiklos rodikliai, kuriuos būtina stebėti įgyvendinant specialiąsias priemones, apibrėžimai.

4. Per mėnesį nuo sprendimo priėmimo Komisija siunčia specialiąsias priemones, kurių vertė neviršija 10 000 000 EUR, susipažinti Europos Parlamentui ir valstybėms narėms.

14 straipsnis

Tinkamumas

1. Toliau išvardyti subjektai yra tinkami gauti finansavimą pagal šį reglamentą veiksmų programoms, bendroms tarpvalstybinio bendradarbiavimo programoms ir specialiosioms priemonėms įgyvendinti:

- a) šalys partnerės bei regionai partneriai ir jų institucijos;
- b) decentralizuoti šalių partnerių subjektai, pavyzdžiui, regionai, departamentai, provincijos ir savivaldybės;
- c) bendri subjektai, kuriuos sudaro šalys partnerės bei regionai partneriai ir Bendrija;

- d) tarptautinės organizacijos, įskaitant regionines organizacijas, JT įstaigas, departamentus ir misijas, tarptautines finansų institucijas bei plėtros bankus, tiek, kiek jie prisideda prie šio reglamento tikslų;
- e) Bendrijos institucijos ir įstaigos, tačiau tik 16 straipsnyje minimų paramos priemonių įgyvendinimo tikslais;
- f) Europos Sąjungos agentūros;
- g) toliau išvardytos valstybių narių, šalių partnerių bei regionų partnerių ir kitų trečiųjų šalių, atitinkančių 21 straipsnyje minimas taisykles dėl galimybės naudotis Bendrijos išorine parama, subjektai ir įstaigos tiek, kiek jie prisideda prie šio reglamento tikslų:
- i) viešosios ar pusiau valstybinės įstaigos, vietos valdžios institucijos ar administracijos ir jų konsorciūmai;
 - ii) bendrovės, firmos ir kitos privačios organizacijos bei verslo įmonės;
 - iii) finansų įstaigos, kurios suteikia, skatina ir finansuoja privačias investicijas šalyse partnerėse bei regionuose partneriuose;
 - iv) h punkte nurodyti nevalstybiniai subjektai;
 - v) fiziniai asmenys;
- h) tokie nevalstybiniai subjektai:
- i) nevyriausybines organizacijas;
 - ii) nacionalinėms ir (arba) etninėms mažumoms atstovaujančios organizacijos;
 - iii) vietinės piliečių grupės ir prekybininkų asociacijos;
 - iv) kooperatyvai, profesinės sąjungos, ekonominiams ir socialiniams interesams atstovaujančios organizacijos;
 - v) vietos organizacijos (įskaitant tinklus), dalyvaujančios decentralizuoto regioninio bendradarbiavimo ir integracijos veikloje;
 - vi) vartotojų organizacijos, moterų ir jaunimo organizacijos, mokymo, kultūrinės, mokslinių tyrimų ir mokslo organizacijos;
 - vii) universitetai;
 - viii) bažnyčios ir religinės asociacijos bei bendruomenės;
 - ix) žiniasklaida;
 - x) tarpvalstybinės asociacijos, nevyriausybines asociacijos ir nepriklausomi fondai.

2. Kai tai būtina siekiant šio reglamento tikslų, Bendrijos parama gali būti teikiama šiame straipsnyje aiškiai nenurodytiems subjektams ar dalyviams.

15 straipsnis

Priemonių rūšys

1. Bendrijos parama bus naudojama programoms, projektams ir priemonėms, prisidedančioms prie šio reglamento tikslų siekimo, finansuoti.
2. Bendrijos parama taip pat gali būti naudojama:
 - a) finansuoti techninės paramos ir tikslios administracinės bendradarbiavimo priemonės, taip pat bendradarbiavimo priemonės, kurias įgyvendinant dalyvauja valstybių narių ir jų regioninės bei vietinės valdžios institucijų, dalyvaujančių programoje, siunčiami viešojo sektoriaus ekspertai;
 - b) finansuoti investicijas ir su investicijomis susijusią veiklą;
 - c) įnašams EIB ar kitiems finansų tarpininkams pagal 23 straipsnį, siekiant finansuoti paskolas, kapitalo investicijas, garantijų fondus ar investicijų fondus;
 - d) išimtiniais atvejais – atleidimo nuo skolų mokėjimo programoms pagal tarptautiniu mastu pripažintą atleidimo nuo skolų mokėjimo programą;
 - e) paremti sektorių biudžetą ar bendrąjį biudžetą, jeigu šalies partnerės valstybės išlaidų valdymas yra pakankamai skaidrus, patikimas ir veiksmingas ir jeigu ji įdiegė tinkamai suformuluotą sektorių ar makroekonominę politiką, patvirtintą jos pagrindinių paramos teikėjų, tam tikrais atvejais įskaitant tarptautines finansų įstaigas;
 - f) teikti palūkanų normos subsidijas, ypač aplinkos paskoloms;
 - g) teikti draudimą nuo nekomercinės rizikos;
 - h) prisidėti prie Bendrijos, jos valstybių narių, tarptautinių ir regioninių organizacijų, kitų paramos teikėjų ar šalių partnerių įsteigto fondo;
 - i) prisidėti prie tarptautinių finansų institucijų ar regioninių plėtros bankų kapitalo;
 - j) finansuoti valstybių – Bendrijos paramos gavėjų sąnaudas, būtinas veiksmingam projektų ir programų valdymui bei priežiūrai;
 - k) finansuoti nedidelius projektus;
 - l) maisto saugos priemonėms.

3. Iš esmės Bendrijos parama nenaudojama mokesčiams, maitams ir kitoms įmokoms į biudžetą finansuoti.

16 straipsnis

Paramos priemonės

1. Bendrijos finansavimas taip pat gali būti skirtas padengti išlaidoms, susijusioms su parengiamąja, tolesnių veiksmų, stebėsenos, audito ir vertinimo veikla, tiesiogiai reikalinga šiam reglamentui įgyventi ir jo tikslams pasiekti, pavyzdžiui, tyrimais, susitikimais, informavimu, sąmoningumo skatinimu, leidybos ir mokymo veikla, įskaitant partnerių mokymo ir švietimo priemones, kurios leistų jiems dalyvauti įvairiuose programos etapuose, su kompiuterių tinklais susijusioms išlaidoms informacijos mainams, kitoms administracinės ar techninės paramos išlaidoms, kurių Komisija gali patirti dėl atitinkamos programos valdymo. Toks finansavimas taip pat skiriamas padengti Komisijos delegacijų išlaidoms administracinei paramai, kuri būtina valdant pagal šį reglamentą finansuojamas operacijas.

2. Šioms paramos priemonėms nebūtinai taikomas daugiamečių planavimas, todėl jos gali būti finansuojamos ne pagal strateginius dokumentus ir daugiamečių programas. Tačiau jos gali būti finansuojamos ir pagal daugiamečių programas. Paramos priemonės, kurioms netaikomos daugiamečių programos, Komisija patvirtina 13 straipsnyje nustatyta tvarka.

17 straipsnis

Bendras finansavimas

1. Pagal šį reglamentą finansuojamas priemonės gali bendrai finansuoti, *inter alia*:

- a) valstybės narės, jų regionų ir vietos valdžios institucijos, bei valstybinės ir pusiau valstybinės agentūros;
- b) EEE šalys, Šveicarija ir kitos šalys – paramos teikėjos, ypač jų viešosios ir pusiau valstybinės agentūros;
- c) tarptautinės organizacijos, įskaitant regionines organizacijas, ypač tarptautinės ir regioninės finansų įstaigos;
- d) bendrovės, firmos, kitos privačios organizacijos bei verslo įmonės ir kiti nevalstybiniai subjektai;
- e) finansavimą gaunanti šalis partnerės bei regionai partneriai.

2. Lygiagreto bendro finansavimo atveju projektas arba programa yra padalijamas į kelias aiškiai apibrėžiamas dalis, kiekvieną iš jų finansuoja skirtingi bendrą finansavimą teikiantys partneriai, kad visada būtų galima nustatyti, kaip galiausiai finansavimas buvo panaudotas. Bendro finansavimo atveju bendras projekto arba programos išlaidas pasidalina finansavimą teikiantys partneriai, o išteklių yra sukaupti taip, kad nebūtų įmanoma nustatyti kokios nors atskiros veiklos, vykdomos pagal projektą arba programą, finansavimo šaltinį.

3. Jungtinio bendro finansavimo atveju Komisija gali gauti ir valdyti lėšas 1 dalies a, b ir c punktuose minimų subjektų vardu bendroms priemonėms įgyvendinti. Tokios lėšos yra vertinamos kaip asignuotos įplaukos pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 18 straipsnį.

18 straipsnis

Valdymo tvarka

1. Operacijas pagal šį reglamentą Komisija įgyvendina pagal Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002.

2. Komisija gali valdžios institucijų užduotis, ypač biudžeto įgyvendinimo užduotis, patikėti Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 54 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytoms institucijoms, jei jos pripažintos tarptautiniu mastu, taiko tarptautiniu mastu pripažintas valdymo ir kontrolės sistemas ir jei jas prižiūri valdžios institucija.

3. Komisija su šalimis partnerėmis gali sudaryti bendruosius susitarimus, numatančius visas priemones, būtinas veiksmingam Bendrijos paramos įgyvendinimui ir Bendrijos finansinių interesų apsaugai užtikrinti.

4. Decentralizuoto valdymo atveju Komisija gali nuspręsti vadovautis šalies partnerės ar regiono partnerio – paramos gavėjo viešųjų pirkimų arba dotacijų skyrimo tvarka, jeigu:

- a) šalies partnerės arba regiono partnerio – paramos gavėjo nustatyta tvarka atitinka skaidrumo, proporcingumo, vienodo vertinimo bei nediskriminavimo principus ir neleidžia kilti interesų konfliktui;
- b) šalis partnerė arba regionas partneris – paramos gavėjas įsipareigoja reguliariai tikrinti, kad iš Bendrijos biudžeto finansuojamos operacijos būtų tinkamai įgyvendintos, imtis reikiamų priemonių, siekdamas užkirsti kelią pažeidimams bei sukčiavimui, ir, jeigu reikia, bylinėtis, kad atgautų nepagrįstai išmokėtas lėšas.

19 straipsnis

Biudžetiniai įsipareigojimai

1. Biudžetiniai įsipareigojimai įgyvendinami vadovaujantis Komisijos sprendimais, priimtais pagal 9 straipsnio 6 dalį, 12 straipsnio 1 dalį, 13 straipsnio 1 dalį ir 16 straipsnio 2 dalį.

2. Kai priemonės trunka keletą finansinių metų, biudžetiniai įsipareigojimai gali būti padalyti į metines išmokas, paskirstytas keleriems metams.

3. Bendrijos finansavimas gali būti viena iš tokių juridinių formų, *inter alia*, finansiniai susitarimai, dotacijų sutartys, viešųjų pirkimų sutartys, darbo sutartys.

20 straipsnis

Bendrijos finansinių interesų apsauga

1. Visuose susitarimuose, sudaromuose pagal šį reglamentą, turi būti numatytos nuostatos, užtikrinančios Bendrijos finansinių interesų apsaugą, ypač dėl pažeidimų, sukčiavimo, korupcijos ir kokios nors kitos nelegalios veiklos pagal 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽¹⁾, 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje, siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų ⁽²⁾, ir 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ⁽³⁾.

2. Komisijai ir Audito Rūmams tokiuose susitarimuose turi būti aiškiai suteikta teisė atlikti bet kurio Bendrijos lėšų gavusio rangovo arba subrangovo auditą, įskaitant dokumentų auditą arba auditą vietoje. Be to, Komisija juose turi būti aiškiai įgaliota vykdyti patikrinimus ir inspekcijas vietoje, kaip numatyta Reglamente (Euratomas, EB) Nr. 2185/96.

3. Visose sutartyse, kuriomis įgyvendinama Bendrijos parama, turi būti užtikrintos 2 dalyje minimos Komisijos ir Audito Rūmų teisės tiek sutarčių vykdymo metu, tiek baigus jas vykdyti.

21 straipsnis

Dalyvavimas konkursuose ir sutarčių sudarymas

1. Sudarant pagal šį reglamentą finansuojamas viešųjų pirkimų sutartis arba dotacijų sutartis gali dalyvauti visi Bendrijos valstybių narių, pagal šį reglamentą paramą gaunančių šalių, pagal 2006 m. liepos 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1085/2006, nustatantį Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (IPA) ⁽⁴⁾, paramą gaunančių šalių arba EEE valstybių narių fiziniai asmenys, kurie yra šių šalių piliečiai, ir jose įsisteigę juridiniai asmenys.

2. Tinkamai pagrįstais atvejais Komisija gali leisti dalyvauti fiziniams ir juridiniams asmenims iš šalių, palaikančių tradicinius ekonominius, prekybos ar geografinius ryšius su kaimyninėmis šalimis, ir naudoti kitokios kilmės žaliavas ir medžiagas.

3. Sudarant pagal šį reglamentą finansuojamas viešųjų pirkimų sutartis arba dotacijų sutartis taip pat gali dalyvauti visi fiziniai asmenys, kurie yra kitų nei 1 dalyje nurodytų šalių piliečiai, arba juridiniai asmenys, įsisteigę šių valstybių teritorijoje, tais atvejais, kai suteikiama abipusė galimybė gauti išorės paramą. Abipusė galimybė gauti paramą suteikiama, kai tokia šalis minėtąją galimybę vienodomis sąlygomis suteikia valstybėms narėms ir atitinkamai pagalbą gaunančiai šaliai.

Abipusė galimybė gauti Bendrijos išorės paramą nustatoma priimant konkretų sprendimą dėl atitinkamos šalies arba regioninės šalių grupės. Šį sprendimą priima Komisija, taikydama 26 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą. Sprendimas galioja ne trumpiau kaip vienus metus.

Suteikiant abipusę galimybę gauti Bendrijos išorės paramą, atsižvelgiama į Bendrijos ir kitų donorų palyginimą pagal sektorių arba valstybės lygmeniu, neatsižvelgiant į tai, ar atitinkama šalis yra donorė, ar pagalbą gaunanti šalis. Priimant sprendimą suteikti šaliai donorei abipusę galimybę gauti paramą, atsižvelgiama į šios šalies donorės teikiamos pagalbos skaidrumą, nuoseklumą ir proporcingumą, įskaitant pagalbos kokybę ir dydį. Su paramą gaunančiomis šalimis konsultuojamasi, taikant šioje dalyje numatytą procedūrą.

4. Sudarant pagal šį reglamentą finansuojamas viešųjų pirkimų sutartis arba dotacijų sutartis gali dalyvauti tarptautinės organizacijos.

5. Ekspertai, siūlomi įgyvendinant sutarčių sudarymo tvarką, neprivalo atitikti anksčiau minėtų nacionalinių taisyklių.

6. Visų prekių ir medžiagų, įsigytų įgyvendinant pagal šį reglamentą finansuojamas sutartis, kilmės šalis turi būti Bendrija ar šiame straipsnyje nurodyta šalis. Šiame reglamente naudojamas terminas „kilmė“ apibrėžtas susijusiuose Bendrijos teisės aktuose dėl muitinėje taikomų kilmės taisyklių.

7. Tinkamai pagrįstais atvejais Komisija gali leisti dalyvauti fiziniams asmenims, kurie yra kitų šalių, nei nurodytos 1, 2 ir 3 dalyse, piliečiai, ir juridiniams asmenims, įsisteigusiems kitose šalyse, nei nurodytos šiose dalyse, ar pirkti kitokios kilmės, nei nustatyta 6 straipsnyje, prekes ir medžiagas. Nukrypimai galimi, jei nustatytoje šalyse negalima gauti prekių ir paslaugų, dėl ypatingos skubos priežasčių arba jei dėl dalyvavimo taisyklių būtų neįmanoma įgyvendinti projekto, programos ar veiksmų arba tai padaryti būtų nepaprastai sudėtinga.

8. Kai Bendrijos lėšomis finansuojama tarptautinės organizacijos įgyvendinama priemonė, dalyvauti vykdant atitinkamas sutartines procedūras gali visi fiziniai ar juridiniai asmenys, atitinkantys 1, 2 ir 3 dalyse nustatytus reikalavimus, ir visi fiziniai ar juridiniai asmenys, atitinkantys šios organizacijos taisyklėse nustatytus reikalavimus, visiems paramos teikėjams užtikrinant vienodas galimybes. Tos pačios taisyklės taikomos prekėms, medžiagoms ir ekspertams.

Kai priemonė Bendrijos lėšomis finansuojama bendrai su valstybe nare, trečiąja šalimi (jei laikomasi abipusiškumo principo, kaip nustatyta 3 dalyje) ar su regionine organizacija,

⁽¹⁾ OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

⁽²⁾ OL L 292, 1996 11 15, p. 2.

⁽³⁾ OL L 136, 1999 5 31, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 210, 2006 7 31, p. 82.

dalyvauti vykdant atitinkamas sutartines procedūras gali visi fiziniai ar juridiniai asmenys, atitinkantys 1, 2 ir 3 dalyje nustatytus reikalavimus, ir fiziniai ar juridiniai asmenys, atitinkantys šios valstybės narės, trečiosios šalies ar regioninės organizacijos taisykles. Tos pačios taisyklės taikomos prekėms, medžiagoms ir ekspertams.

9. Jeigu Bendrijos paramą pagal šį reglamentą valdo 10 straipsnyje minima bendra valdymo institucija, tai viešųjų pirkimų taisyklės yra nustatytos įgyvendinimo taisyklėse, nurodytose 11 straipsnyje.

10. Pareiškėjai, su kuriais buvo sudarytos sutartys pagal šį reglamentą, turi laikytis pagrindinių darbo standartų, kaip nustatyta atitinkamose Tarptautinės darbo organizacijos konvencijose.

11. Atsižvelgiant į projekto tikslus, 1–10 dalys nepažeidžia teisių dalyvauti toms organizacijoms, kurios atitinka reikalavimus dėl savo pobūdžio ar dėl įsikūrimo vietos.

22 straipsnis

Išankstinis finansavimas

Palūkanos, susikaupusios dėl išankstinio finansavimo mokėjimų paramos gavėjams, yra išskaičiuojamos iš galutinio mokėjimo.

23 straipsnis

Lėšos, skiriamos EIB ir kitiems finansų tarpininkams

1. 15 straipsnio 2 dalies c minimas lėšas valdo finansų tarpininkai – EIB ar kuris nors kitas bankas arba organizacija, galinti jas valdyti.

2. Komisija kiekvienu atveju atskirai patvirtina 1 dalies įgyvendinimo nuostatas, numatančias rizikos pasidalijimą, atlygį atsakingam tarpininkui už įgyvendinimą, pelno iš lėšų panaudojimą bei kompensavimą ir veiklos užbaigimą.

24 straipsnis

Vertinimas

1. Komisija reguliariai įvertina geografinės ir tarpvalstybinės politikos bei programų ir sektorių politikos rezultatus, taip pat planavimo veiksmingumą, siekdama nustatyti, ar buvo pasiekti tikslai, ir suformuluoti rekomendacijas dėl būsimų operacijų tobulinimo.

2. Komisija nusiunčia savo išsamias įvertinimo ataskaitas 26 straipsnyje minimam komitetui apsvarstyti. Į šias ataskaitas ir svarstymų rezultatus atsižvelgiama sudarant programą ir paskirstant lėšas.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

25 straipsnis

Metinė ataskaita

Komisija išnagrinėja pažangą, padarytą įgyvendinant priemones pagal šį reglamentą, ir Europos Parlamentui bei Tarybai pateikia metinę Bendrijos paramos įgyvendinimo ataskaitą. Ši ataskaita taip pat pateikiama Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui. Joje pateikiama su praėjusiais metais susijusi informacija apie finansuotas priemones, stebėseną bei vertinimo veiklos rezultatus ir biudžetinių išpareigojimų bei mokėjimų įgyvendinimą pagal šalis, regionus ir bendradarbiavimo sektorių.

26 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Darant nuorodą į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis – 30 dienų.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

4. Komiteto posėdžiuose EIB aktualiais klausimais dalyvauja stebėtojas iš EIB.

5. Siekdama pagerinti dialogą su Europos Parlamentu ir vadovaudamasi Sprendimo 1999/468/EB 7 straipsnio 3 dalimi, Komisija reguliariai informuoja Parlamentą apie komitetų posėdžius ir pateikia atitinkamų dokumentų, įskaitant darbotvarkes, priemonių projektus ir posėdžių protokolų suvestines.

27 straipsnis

Trečiosios šalies, neišvardytos priede, dalyvavimas

1. Komisija, tvirtindama 12 straipsnyje numatytas veiksmų programas arba 13 straipsnyje numatytas specialiąsias priemones ir siekdama Bendrijos paramos darnos ir veiksmingumo, gali nuspręsti, kad šalys, teritorijos ir regionai, tinkami paramai pagal kitas Bendrijos išorės pagalbos priemones ir Europos plėtros fondo nuostatas yra tinkamos priemonėms pagal šį reglamentą, jeigu yra įgyvendinamas tarptautinis, regioninis ar tarpvalstybinis bendradarbiavimo projektas arba programa.

2. Toks finansavimo metodas gali būti numatytas 7 straipsnyje minimuose strateginiuose dokumentuose.

3. 14 straipsnio nuostatos dėl tinkamumo ir 21 straipsnio nuostatos dėl dalyvavimo tiekimo procedūrose pritaikomos taip, kad galėtų dalyvauti atitinkamos šalys, teritorijos ar regionai.

4. Kai programos finansuojamos įvairiomis Bendrijos išorės paramos nuostatos, visi fiziniai ir juridiniai asmenys iš šalių, kurioms pagal įvairius instrumentus gali būti teikiama parama, gali dalyvauti viešųjų pirkimų procedūrose.

28 straipsnis

Bendrijos paramos teikimo sustabdymas

1. Kai šalis partnerė nesilaiko 1 straipsnyje nustatytų principų, Taryba, neapribodama paramos sustabdymo nuostatų, numatytų partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimuose ir asociacijos susitarimuose su šalimis partnerėmis ir regionais partneriais, ir remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali imtis atitinkamų priemonių dėl bet kokios Bendrijos paramos, suteiktos šaliai partneriui pagal šį reglamentą.

2. Tokiais atvejais Komisijos parama pirmiausia turi būti skiriama nevalstybiniams subjektams, t. y. jų priemonėms, kurių tikslas skatinti pagarbą žmogaus teisėms bei pagrindinėms laisvėms ir remti demokratizacijos procesą šalyse partnerėse.

29 straipsnis

Finansinis paketas

1. Finansinis paketas šiam reglamentui įgyvendinti 2007–2013 m. yra 11 181 000 000 EUR, paskirstytą taip:

a) mažiausiai 95 % finansinio paketo skiriama atskirai šaliai skirtoms arba daugiašalėms programoms, nurodytoms 6 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje;

b) mažiausiai 5 % finansinio paketo skiriama tarpvalstybinio bendradarbiavimo programoms, nurodytoms 6 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje.

2. Metinius asignavimus pagal finansinę struktūrą patvirtina biudžeto valdymo institucijos.

30 straipsnis

Persvarstymas

Komisija iki 2010 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertinamas pirmųjų trejų metų reglamento įgyvendinimas ir prie kurios atitinkamai pridedami siūlomi teisės aktų projektai su būtinomis priemonėmis, įskaitant 29 straipsnio 1 dalyje nurodytą paskirstymą, pakeitimus.

31 straipsnis

Panaikinimas

1. Nuo 2007 m. sausio 1 d. panaikinami reglamentai (EEB) Nr. 1762/92, (EB) Nr. 1734/94 ir (EB) Nr. 1488/96.

2. Naikinami reglamentai toliau taikomi teisės aktams bei įsipareigojimams biudžetinėmis metais iki 2007 m.

32 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūras, 2006 m. spalio 24 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkė

P. LEHTOMÄKI

PRIEDAS

1 straipsnyje minimos šalys partnerės

Alžyras

Armėnija

Azerbaidžanas

Baltarusija

Egiptas

Gruzija

Izraelis

Jordanija

Libanas

Libija

Moldova

Marokas

Palestinos savivalda (Vakarų Krantas ir Gazos Ruožas)

Rusijos Federacija

Sirija

Tunisas

Ukraina

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 1639/2006/EB

2006 m. spalio 24 d.

dėl Konkurencingumo ir inovacijų bendrosios programos įsteigimo (2007–2013 m.)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 156 straipsnį, 157 straipsnio 3 dalį ir 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) 2000 m. kovo 23–24 d. Lisabonos Europos Vadovų Taryba išskėlė tikslą Europos Sąjungai tapti konkurencingiausia ir dinamiškiausia žiniomis paremta ekonomika pasaulyje. Ji pabrėžė, kaip svarbu sukurti mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ) palankią aplinką, pasidalinti geriausia praktika bei užtikrinti didesnę valstybių narių konvergenciją. 2001 m. birželio 15–16 d. Gotenburgo Europos Vadovų Taryba susitarė dėl Sąjungos tvaraus vystymosi strategijos, skirtos užtikrinti, kad augant ekonomikai kartu stiprėtų socialinė įtrauktis ir aplinkos apsauga. Tvarus vystymasis labai priklauso nuo įmonių gamybos būdų.
- (2) Norint prisidėti prie konkurencingumo ir inovacinio pajėgumo Bendrijoje didinimo, žinių visuomenės tobulėjimo ir tvaraus, subalansuoto ekonomikos augimu grindžiamo vystymosi, reikėtų priimti Konkurencingumo ir inovacijų bendrąją programą (toliau – Bendroji programa).
- (3) Tai atitinka 2005 m. vasario 2 d. Komisijos komunikato pavasario Europos Vadovų Tarybai „Dirbti kartu augimo ir darbo vietų labui – nauja Lisabonos strategijos pradžia“ nuostatas, kuriomis raginama imtis veiksmų siekiant skatinti augimą ir konkurencingumą, paversti Europą patrauklia investuoti ir dirbti, primenant, kad reikia skatinti verslo iniciatyvą, pritraukti verslui pradėti pakankamą rizikos kapitalą, palaikyti stiprią Europos pramonę skatinant inovacijas, ypač ekologines, informacijos ir ryšių technologijų (IRT) įsisavinimą bei tausojančią išteklių naudojimą. Nors konkurencingumas labai priklauso nuo dinamiškų, atvirose ir konkurencingose rinkose veikiančių

įmonių ir teisingų tam sukurtų pagrindinių sąlygų, visų pirma inovacijoms palankios reglamentavimo sistemos, Bendrijos finansavimas svarbus didinant paramą ir skiriant papildomą finansavimą, skirtą rinkos nesėkmėms atitaisyti.

- (4) 2000 m. birželio 19–20 d. Europos Tarybos Santa Maria de Feira patvirtintoje Europos mažųjų įmonių chartijoje (toliau – Chartija) mažosios įmonės apibūdinamos kaip „Europos ekonomikos pagrindas“. Europos politikos priemonės turėtų veiksmingiau įvertinti šių įmonių, tarp jų smulkaus verslo įmonių, specifinį pobūdį, reikalavimus ir lūkesčius. Būtent dėl šios priežasties Bendrosios programos priemonėmis turėtų būti siekiama įgyvendinti Europos mažųjų įmonių chartiją. Įgyvendinant Bendrijos MVĮ skatinimo priemones, pavyzdžiui, 2005 m. lapkričio 10 d. Komisijos komunikatą „Įgyvendinant Bendrijos Lisabonos programą – augimą ir užimtumą skatinanti šiuolaikiška MVĮ politika“, turi būti atsižvelgta į chartijoje nustatytus tikslus, o Bendroji programa – tai būdas priartėti prie šių tikslų.
- (5) Bendroji programa turėtų būti skirta visų pirma MVĮ, kaip apibrėžta 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB dėl mikroįmonių, mažųjų ir vidutinių įmonių sąvokos apibrėžimo ⁽⁴⁾. Bendrojoje programoje ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas sparčiai besivystančių modernių technologijų MVĮ, mikroįmonių ir amatų sektoriaus įmonių, specialiųjų tikslinių grupių, įskaitant moteris verslininkes, ypatybėms ir reikalavimams.
- (6) Bendroji programa turėtų apimti konkrečias Bendrijos priemones verslininkystės, MVĮ, pramonės konkurencingumo, inovacijų, informacijos ir ryšių technologijų (IRT), aplinkosaugos technologijų ir pažangios energetikos srityse, kurios iki šiol buvo reglamentuojamos 1996 m. birželio 25 d. Tarybos sprendimu 96/413/EB Bendrijos veiksmų programos Europos pramonės konkurencingumui didinti įgyvendinimo ⁽⁵⁾, 1997 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1336/97/EB dėl gairių transeuropinių telekomunikacijų tinklų srityje ⁽⁶⁾, 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1655/2000 dėl aplinkos finansinio instrumento (LIFE) ⁽⁷⁾, 2000 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimu

⁽¹⁾ OL C 65, 2006 3 17, p. 22.⁽²⁾ OL C 115, 2006 5 16, p. 17.⁽³⁾ 2006 m. birželio 1 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2006 m. spalio 12 d. Tarybos sprendimas.⁽⁴⁾ OL L 124, 2003 5 20, p. 36.⁽⁵⁾ OL L 167, 1996 7 6, p. 55.⁽⁶⁾ OL L 183, 1997 7 11, p. 12. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 1376/2002/EB (OL L 200, 2002 7 30, p. 1).⁽⁷⁾ OL L 192, 2000 7 28, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1682/2004 (OL L 308, 2004 10 5, p. 1).

- 2000/819/EB dėl daugiamečių įmonių ir verslininkystės, ypač mažųjų ir vidutinių įmonių (MVĮ), programos (2001–2005 m.)⁽¹⁾, 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 2001/48/EB dėl daugiamečių bendrijos programos, skirtos skatinti Europos skaitmeninio turinio plėtrą ir naudojimą pasauliniuose tinkluose bei informacinės visuomenės kalbinę įvairovę, patvirtinimo⁽²⁾, 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1230/2003/EB, patvirtinančiu daugiamečių veiksmų programą energetikos srityje „Pažangi energetika Europai“ (2003–2006), skirtą paremti tvarų energetikos vystymąsi⁽³⁾ ir 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 2256/2003/EB, patvirtinančiu eEuropa 2005 m. veiksmų plano, geros praktikos platinimo ir tinklo bei informacijos saugumo gerinimo stebėsenos daugiamečių programą (MODINIS) (2003–2005 m.)⁽⁴⁾.
- (7) Bendrojoje programoje turėtų būti numatyti bendri tikslai, bendros šiems tikslams įgyvendinti skirtos biudžeto lėšos, įvairios programos įgyvendinimo priemonės ir stebėsenos bei vertinimo ir Bendrijos finansinių interesų apsaugos susitarimai.
- (8) Pagal 2003 m. kovo 11 d. Komisijos komunikatą pavadinimu „Inovacijų politika: Sąjungos metodo atnaujinimas atsižvelgiant į Lisabonos strategiją“ ir EBPO Oslo vadovą inovacijos – tai prekių ir paslaugų asortimento, taip pat jų susijusių rinkų atnaujinimas ir išplėtimas; nauji dizaino, gamybos, tiekimo ir platinimo metodai; pokyčiai, susiję su vadybos forma, darbo organizacija, darbo sąlygomis ir darbo jėgos iğūdžiais, t. y. technologinės, netechnologinės ir organizacinės inovacijos.
- (9) Į Bendrąją programą neturėtų būti įtraukta moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai skirta veikla, vykdoma remiantis Sutarties 166 straipsniu. Ši programa turėtų papildyti septintąją Bendrijos mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir demonstravimo veiklos bendrąją programą (2007-2013 m.)⁽⁵⁾ (toliau – Septintoji bendroji MTTP programa), kadangi jos tikslas – technologinių ir netechnologinių inovacijų, kurios jau peržengė demonstracijos stadiją ir gali būti pateikiamos į rinką, išbandymas taikymui rinkose. Turėtų būti užtikrinta, kad nėra finansavimo spragų tarp mokslinių tyrimų ir taikymo (technologijų perkėlimo veikla įskaitant pradinį įmonių veiklos etapą). Todėl finansavimas, skirtas mokslinių tyrimų rezultatų komercializacijai – tai užduotis, kurią reiktų atlikti glaudžiai bendradarbiaujant su Septintąja bendrąja MTTP programa ir kitomis atitinkamomis mokslinių tyrimų programomis.
- (10) Bendroji programa taip pat turėtų apimti egzistuojančių technologijų, kurios panaudojamos nauju ir novatorišku būdu, teikimą į rinką. Tam tikromis aplinkybėmis bandomieji technologijų demonstravimo projektai bus įtraukti į abi programas, t. y. Bendrąją programą ir Septintąją bendrąją MTTP programą. Tai bus daroma tik tuo atveju, kai tam tikri pademonstruotos technologijos technologiniai sprendimai, pvz., techniniai standartai IRT srityje, turi būti patvirtinti rinkos patekimo stadijoje.
- (11) Bendroji programa turėtų papildyti Struktūrinius fondus ir kitas atitinkamas Bendrijos programas, kartu pripažįstant, kad kiekviena priemonė turėtų būti vykdoma pagal savo ypatingas procedūras. Tokiu būdu tos pačios teisėtos išlaidos neturėtų būti finansuojamos dvigubai.
- (12) Bendrų PP tikslų turėtų būti siekiama įgyvendinant šias specialiąsias programas: „Verslininkystės ir inovacijų programą“, „IRT politikos rėmimo programą“ ir „Pažangios energetikos Europai programą“.
- (13) Vykdamas visas programas ir veiksmus, kuriuos apima Bendroji programa, turi būti atsižvelgiama į skaidrumo ir lygių galimybių principus.
- (14) Šiuo sprendimu visai Bendrosios programos įgyvendinimo trukmei nustatomas finansinis paketas, kuris yra pagrindinis biudžeto valdymo institucijos orientyras metinės biudžetinės procedūros metu, kaip apibrėžta 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstituciniame susitarime dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo⁽⁶⁾ 37 punkte.
- (15) Kiekvienai specialiajai programai turėtų būti skiriamas konkretus orientacinis biudžetas.
- (16) Norint užtikrinti, kad finansavimas būtų skiriamas tik rinkos nesėkmėms ištaisyti ir vengiant rinkos iškraipymų, pagal Bendrąją programą skiriamas finansavimas turėtų atitikti Bendrijos valstybės pagalbos taisykles, su jomis susijusias priemones ir Bendrijos nustatytus veikiančių MVĮ apibrėžimus.
- (17) Europos ekonominės erdvės susitarime (toliau – EEE susitarimas) ir papildomuose asociacijų susitarimų protokoluose numatytas atitinkamų šalių dalyvavimas Bendrijos programose. Kitos trečiosios valstybės galėtų prisidėti tuo atveju, jei tai neprieštarauja sutartims ir nustatyta tvarkai.
- (1) OL L 333, 2000 12 29, p. 84. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1776/2005/EB (OL L 289, 2005 11 3, p. 14).
- (2) OL L 14, 2001 1 18, p. 32.
- (3) OL L 176, 2003 7 15, p. 29. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 787/2004/EB (OL L 138, 2004 4 30, p. 12).
- (4) OL L 336, 2003 12 23, p. 1. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 2113/2005/EB (OL L 344, 2005 12 27, p. 34).
- (5) Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.
- (6) OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

- (18) Bendrosios programos ir specialiųjų programų vykdymas turėtų būti nuolat stebimas ir vertinamas, kad būtų galima jas koreguoti. Kur įmanoma, rengiant ataskaitas reikia iširti lyčių lygybės aspekto įtaką į programos veiksmus.
- (19) Taip pat reikėtų imtis atitinkamų priemonių siekiant išvengti pažeidimų ir sukčiavimo bei atgauti prarastas, neteisingai išmokėtas arba neteisingai panaudotas lėšas, pagal Tarybos reglamentus: 1995 m. gruodžio 18 d. Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽¹⁾ ir 1996 m. lapkričio 11 d. Reglamentą (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų ⁽²⁾ ir 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ⁽³⁾.
- (20) Pramonės ir paslaugų sektoriaus įmonių augimas ir konkurencingumas priklauso nuo jų sugebėjimo greitai prisitaikyti prie pokyčių ir pasinaudoti savo inovacijų potencialu ir kurti aukštos kokybės produktus. Šis uždavinys iškyla visoms, bet yra ypač sunkus mažesnėms įmonėms. Todėl būtų tikslinga parengti specialiąją programą, kuri vadintųsi „Verslininkystės ir inovacijų programa“.
- (21) Bendrija gali būti valstybių narių pastangų koordinatorė ir atlikti katalizatoriaus vaidmenį. Ji gali prisidėti bei papildyti tokias pastangas, ypač skatindama keitimąsi nacionaline bei regionine patirtimi, praktika ir novatoriškomis idėjomis, nustatydamas bei paskleisdama geriausią praktiką ir padarydamas, kad įmonių ir inovacijų rėmimo paslaugos būtų prieinamos Europos įmonėms, ypač MVĮ.
- (22) 2004 m. sausio 28 d. Komisijos komunikate Tarybai ir Europos Parlamentui „Technologijų skatinimas siekiant tvaraus vystymosi: Europos Sąjungos aplinkosaugos technologijų veiksmų planas“ raginama, kad Bendrijos programomis būtų remiama aplinkosaugos technologinė plėtra ir įsisavinimas bei kad būtų telkiamos finansinės priemonės siekiant dalintis investavimo į aplinkosaugos technologijas rizika.
- (23) Siekiant paremti Europos novatoriškų produktų ir paslaugų rinkos kūrimą, būtina, kad valstybės narės ir Komisija sukurtų patrauklias sąlygas novatoriškoms prekėms ir paslaugoms, imtųsi proaktyvių priemonių viešųjų pirkimų sferoje, kad būtų sukurta rinka pažangioms technologijoms ir prekėms, pagerintų MVĮ prieigą ir patobulintų viešųjų paslaugų kokybę, geriau reglamentuotų ir nustatytų standartus, iš anksto numatydamos poreikius. Komisija turėtų parengti gaires dėl inovacijas skatinančių viešųjų pirkimų.
- (24) Technologinių inovacijų srityje, MVĮ turėtų būti skatinamos dalyvauti aukštųjų technologijų, pvz., kosmoso ir saugumo, sferose, taip pat vystyti Galileo palydovinio pozicionavimo sistemos taikymus.
- (25) Ekologinės inovacijos – tai inovacijos, kuriomis siekiama aiškiai demonstruojamos pažangos tvarios plėtros linkme, mažinant poveikį aplinkai, efektyviau naudojant gamtos išteklius ir energiją. Ekologinės inovacijos yra progresyvi sąvoka ir todėl Bendroji programa turi reaguoti į pokyčius. Ekologinių inovacijų skatinimas pagal Bendrąją programą turėtų būti skirtas padėti įgyvendinti aplinkosaugos technologijų veiksmų planą.
- (26) Atsižvelgiant į veiksmus pagal LIFE+ programą (LIFE+), pagal Bendrąją programą turėtų būti skatinamas aplinkosaugos technologijų taikymas bandomuosiuose projektuose ir rinkos patekimo projektuose, kuriais mažinamas atotrūkis tarp sėkmingo novatoriškų technologijų demonstravimo ir rinkos taikymo, šalinant kliūtis įsiskverbimui į rinką, skatinant savanorišką požiūrį, pvz., aplinkosaugos vadybos srityje ir kuriant suinteresuotų šalių tinklus. Pagal programą turėtų būti remiamos ekologinės inovacijos įmonėse, naudojant projektus ir investicijas į rizikos kapitalo fondus, tačiau neturėtų būti dubliuojamas sąnaudų, finansuojamų pagal LIFE+ programą, finansavimas.
- (27) MVĮ taikomos Bendrijos rinkos finansinės priemonės papildo ir sustiprina nacionalines finansines schemas. Jos gali ypač padėti paskatinti privačias investicijas kuriant naujas inovacines bendroves ir paremti greitai augančias bendroves joms plečiantis siekiant sumažinti nuosavo kapitalo trūkumą. Jos gali padidinti paskolų lėšų, skiriamų jų konkurencingumo ir augimo potencialą palaikančiai veiklai, prieinamumą MVĮ.
- (28) Europos investicijų fondas (EIF) yra specializuota Bendrijos priemonė, skirta teikti rizikos kapitalą ir garantijų priemones MVĮ. Jis ypatingą dėmesį skiria mikrofinansų rėmimui ir pradinės stadijos finansavimui pagal rinkos paklausą ir remiantis pažangiąja patirtimi. Jis prisideda prie Bendrijos tikslų, įskaitant žiniomis paremtos visuomenės kūrimą, inovacijų diegimą, augimą, užimtumo didinimą ir verslo dvasios skatinimą, įgyvendinimo. EIF užtikrina reikalingą Bendrijos programų valdymo tąsą ir šioje srityje jau įgijo nemažai patirties. Tai, kad EIF Komisijos vardu

⁽¹⁾ OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

⁽²⁾ OL L 292, 1996 11 15, p. 2.

⁽³⁾ OL L 136, 1999 5 31, p. 1.

vykdo MVĮ taikomas Bendrijos finansines priemones, nepriklausomuose veiklos vertinimuose laikoma gera praktika. EIF yra kompetentingas remti valstybėse narėse pradedamą viešojo ir privataus sektoriaus partnerystę grindžiamą veiklą, kuria siekiama pritraukti rizikingų investicijų srautus iš kapitalo rinkos mažų inovacinių bendrovių labui.

(29) Dėl artėjančių finansinės aplinkos pokyčių ir naujų apskaitos standartų finansinės institucijos tampa jautresnės rizikai, atsiranda vertinimo kultūra bei gali sumažėti, bent jau pereinamuoju laikotarpiu, MVĮ teikiamas kreditas. Todėl Verslininkystės ir inovacijų programa turėtų būti atsakas į besikeičiančius MVĮ finansavimo poreikius, įskaitant tiesioginio finansavimo poreikį ir šių įmonių prisitaikymą prie naujos finansinės aplinkos vengiant rinkos iškreipimų. Be to, veikla turi prisidėti prie finansų įstaigų gebėjimų įvertinti su inovacijomis susijusią riziką, parengti technologijų reitingą ir padėti MVĮ geriau pasinaudoti rinkose siūlomomis finansinėmis priemonėmis.

(30) Europos aukštos kokybės verslo ir inovacijų rėmimo paslaugoms tenka svarbus vaidmuo siekiant užtikrinti, kad informacija, susijusi su prekių ir paslaugų vidaus rinkos veikimu ir galimybėmis, būtų prieinama MVĮ bei perduodant inovacijas, žinias ir technologijas tarpvalstybiniu lygiu. Joms taip pat tenka svarbus vaidmuo padidinant MVĮ galimybę gauti informaciją apie joms taikomus Bendrijos teisės aktus ir apie būsimus teisės aktus, kurių laikytis jos jau gali ruoštis ir prie kurių jos gali prisitaikyti ekonomiškiausiu būdu. Svarbi patirtis ir įgūdžiai buvo sukaupti esamų Europos verslų rėmimo tinklų, pvz., Europos informacijos centrų (EIC) ir Verslo inovacijų centrų (IRC). Išorės vertinimuose teigiama, kad reikėtų sustiprinti Europos verslo rėmimo paslaugų horizontalų vaidmenį, įskaitant esamų paslaugų ir pagalbos tarnybų bendradarbiavimo pagerinimą, siekiant sukurti „vieną langelį“ vadovaujantis principu „visur galima kreiptis“. Tai yra informacijos apie Bendrijos programas skleidimas ir MVĮ dalyvavimo šiose programose, ypač MVĮ prisijungimo prie Septintosios bendrosios MTTP programos, skatinimas. Vertinimuose taip pat pabrėžiama Komisijos ir MVĮ bendravimo palengvinimo svarba.

(31) Bendrija, siekdama paremti politikos kūrimą MVĮ, verslininkystės, inovacijų ir pramonės konkurencingumo srityse, turėtų parengti tvirtą analitinį pagrindą. Toks pagrindas suteiktų pridėtinės vertės tose srityse nacionaliniu mastu prieinamai informacijai. Bendrijai reikėtų numatyti bendrą konkurencingumo strategijų kūrimą pramonės ir paslaugų sektoriams ir geriausios praktikos skatinimą įmonių aplinkos ir kultūros, įskaitant įgūdžius, įmonių socialinę

atsakomybę ir lygias lyčių galimybes, srityje bei ugdyti jaunos verslininkus, *inter alia*, švietimo ir besiteisiančio mokymo įstaigose, taip pat nuo mokyklos iki aukštojo išsilavinimo.

(32) 2003 m. kovo 20–21 d. Briuselio Europos Vadovų Taryba pirmenybę teikė inovacijoms bei verslininkystei ir pabrėžė, kad Europai reikia daugiau stengtis siekiant, kad idėjos taptų tikra pridėtine verte. Ji paragino imtis tolesnės veiklos siekiant sukurti verslo atsinaujinimo sąlygas. Linijinis inovacijos modelis, iš kurio matyti, kad moksliniai tyrimai tiesiogiai susiję su inovacijomis, nepakankamai padeda paaiškinti, kaip vyksta inovacijos ir priimti tinkamus inovacijų politikos sprendimus. Todėl Verslininkystės ir inovacijų programa turėtų būti taikoma pripažįstant, kad įmonės yra inovacijų proceso centre, kad reikėtų skirti paramą siekiant paskatinti įmonių inovacijų veiklą, ruošiant rinką inovacijoms ir inovacijų valdymui bei kultūrai. Tai padėtų užtikrinti, kad inovacijos skatins konkurencingumą ir bus praktiškai diegiamos įmonėse. 2004 m. kovo 25–26 d. Briuselio Europos Vadovų Taryba teigė, kad švarios technologijos būtinos norint visiškai pasinaudoti įmonių ir aplinkos sinergija. Ekologinių inovacijų, įskaitant novatoriškas švarias technologijas, skatinimas gali padėti panaudoti jų potencialą.

(33) Žinių perdavimo ir įsisavinimo rinka dažnai yra neskaidri, o dėl informacijos stygiaus ir ryšių užmezgimo nesėkmiai atsiranda rinkos kliūtys. Įmonėms taip pat yra sunku įtraukti technologijas, kurios nepriklauso jų tradicinės veiklos sričiai, ir ugdyti naujus sugebėjimus. Inovacijų finansinė rizika gali būti didelė, pelningumas gali būti neutralus vėliau dėl plėtros kliūčių, o mokesčiai gali nebūti neutralūs verslo klestėjimo ar nuosmukio laikotarpiu. Gali trūkti sugebėjimų pasinaudoti galimybėmis. Institucinės arba teisės aktų kliūtys gali stabdyti naujų rinkų kūrimą ir jų prieinamumą. Bankroto įstatymai gali labai trukdyti verslo iniciatyvoms dėl baimės patirti nesėkmę. Be to, ekonominės sąlygos gali nulemti, ar inovacijos bus diegiamos, ar ne. Verslo aplinka, palanki verslininkystei, konkurencingumui ir inovacijoms, turėtų būti kuriama vykdant su įmonėmis ir inovacijomis susijusią ekonomikos ir administravimo reformą, kuria ypač skatinamas konkurencingumas, mažinama administracinė našta MVĮ, skatinamas geresnis reglamentavimas verslininkystei, įmonių steigimui ir perkėlimui, augimui ir inovacijoms.

(34) Šios novatoriškų technologijų skverbimosi į rinką kliūtys ypač susijusios su aplinkosaugos technologijomis. Rinkos kainos dažnai nepakankamai atspindi produktų ir paslaugų aplinkos apsaugos sąnaudas. Dalį sąnaudų, kurių neatspindi

rinkos kainos, padengia visa visuomenė, o ne aplinkos teršėjai. Ši rinkos nesėkmė kartu su Bendrijos noru išsaugoti išteklius, vengti taršos ir apsaugoti aplinką mažiau sąnaudų reikalaujančiu būdu, pagrindžia stipresnės paramos ekologinėms inovacijoms poreikį.

- (35) Bendrijos inovacijų veikla siekiama remti inovacijų politikos kūrimą valstybėse narėse ir jų regionuose bei palengvinti naudojimąsi nacionalinės, regioninės ir Europos inovacijų politikos ir paramos veiklos sinergija. Bendrija gali palengvinti tarptautinius pokyčius, abipusį mokymąsi ir ryšių užmezgimą bei bendradarbiavimą inovacijų politikos srityje. Ryšių užmezgimas tarp suinteresuotų asmenų yra svarbus siekiant palengvinti inovacijų diegimui būtinų žinių ir idėjų srautus.
- (36) Tarybos rezoliucijoje, kurią 2004 m. gruodžio 9 d. priėmė Briuselio Telekomunikacijų taryba, numatytas pasiūlymas dėl naujos informacinės visuomenės iniciatyvos sustiprinti informacinės visuomenės įnašą į Europos veiklą. 2005 m. vasario 2 d. Komunikate Komisija siūlo sutelkti pastangas siekiant „skatinti stipresnį ilgalaikį augimą ir sukurti daugiau bei geresnių darbo vietų“. Joje kaip svarbiausias veiksnys pabrėžiamas IRT įsisavinimas privačiame bei viešajame sektoriuose siekiant gerinti Europos inovacijų diegimą bei konkurencingumą. Todėl reikėtų parengti specialiąją IRT politikos rėmimo programą.
- (37) Veiksmai pagal IRT politikos paramos programą turi prisidėti prie 2010 m. strategijos tikslų, atsižvelgiant į kitas Bendrijos programas IRT srityje, kad išvengtų pastangų dubliavimosi.
- (38) IRT yra žinių ekonomikos pagrindas. IRT augimas sudaro beveik pusę modernių ekonomikų produktyvumo augimo ir tampa vieninteliu visuomenei išskylančių uždavinių sprendimu. Viešojo sektoriaus ir bendros svarbos paslaugos turi būti tobulinamos atsižvelgiant į atitinkamas Bendrijos politikos kryptis, pavyzdžiui, visuomenės sveikatos, švietimo ir mokymo, aplinkosaugos, transporto ir vidaus rinkos kūrimo bei konkurencingumo srityse.
- (39) Reikėtų skatinti visišką ir geriausių novatoriškomis IRT grindžiamų sprendimų panaudojimą, ypač skirtų paslaugoms visuomenės interesų srityse siekiant gerinti socialiai remtinių grupių, pvz., neįgalųjų arba pagyvenusių žmonių gyvenimo kokybę. Bendrijos parama taip pat turėtų palengvinti informacinės visuomenės kūrimo veiksmų suderinimą bei įgyvendinimą valstybėse narėse.
- (40) eTEN (Tarpeuropinio telekomunikacijų tinklo) programos tarpiniame įvertinime rekomenduojama pasinaudoti

paklausa grindžiama Bendrijos intervencija į transeuropines paslaugas visuomenės interesų srityse paramos projektus.

- (41) Komisijos komunikatuose apie eVyriausybę ir eSveikatą ir su jais susijusiose Tarybos išvadose raginama padidinti inovacijų, pasikeitimo gera praktika ir sąveikos pastangas bei nustatytas didesnės panašių Bendrijos programų sinergijos poreikis. Sąveika yra labai svarbi informacinės visuomenės plėtrai.
- (42) Siekiant spręsti su skaitmeniniu turiniu susijusius informacinei visuomenei išskylančius uždavinius, teisinė bazė buvo apibrėžta 1996 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 96/9/EB dėl duomenų bazių teisinės apsaugos ⁽¹⁾, 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo ⁽²⁾ ir 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/98/EB dėl viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo ⁽³⁾.
- (43) Dėl skirtingos valstybių narių praktikos ir toliau atsiranda techninės kliūtys, neleidžiančios pasinaudoti viešojo sektoriaus informacija Sąjungoje.
- (44) Vykdamas su skaitmeniniu turiniu susijusią Bendrijos veiklą turėtų būti atsižvelgiama į Bendrijos daugiakalbį ir daugiakultūrį savitumą.
- (45) Gamtinius išteklius, kurių apdairus ir racionalus panaudojimas numatytas Sutarties 174 straipsnyje, sudaro (išskyrus atsinaujinančius energijos šaltinius) nafta, gamtinės dujos ir kietasis kuras, kurie yra pagrindiniai energijos šaltiniai, tačiau jie taip pat yra ir pagrindiniai anglies dvideginio emisijų šaltiniai.
- (46) Komisijos Žaliojoje knygoje „Europos energijos tiekimo saugumo strategijos link“ pastebėta, kad Sąjunga vis labiau priklauso nuo išorinių energijos šaltinių ir kad ši priklausomybė gali per 20–30 metų pasiekti 70 %. Todėl joje pabrėžiamas poreikis suderinti tiekimo politiką su aiškia paklauskos politikos veikla bei raginama, kad vartojimas būtų geriau valdomas ir palankesnis aplinkai, visų pirma transporto ir statybos sektoriuose. Joje taip pat raginama pirmenybę skirti naujų ir atsinaujinančių energijos tiekimo šaltinių plėtrai energijos tiekimo srityje siekiant spręsti pasaulinio atšilimo problemą ir iki 2010 m. pasiekti ankstesniuose veiksmų planuose ir rezoliucijose nustatytą tikslą – kad energijos iš atsinaujinančių šaltinių vartojimas sudarytų 12 % bendro Bendrijos energijos vidaus vartojimo.

⁽¹⁾ OL L 77, 1996 3 27, p. 20.

⁽²⁾ OL L 167, 2001 6 22, p. 10.

⁽³⁾ OL L 345, 2003 12 31, p. 90.

- (47) 2001 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/77/EB elektros, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, skatinimo elektros energijos vidaus rinkoje ⁽¹⁾ reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų nacionalinius orientacinius rodiklius, atitinkančius Bendrijos visuotinį orientacinį 12 % bendro vidaus energijos vartojimo iki 2010 m. rodiklį ir ypač 22,1 % orientacinę elektros, pagamintos iš atsinaujinančiosios energijos šaltinių, bendro Bendrijos elektros vartojimo iki 2010 m. dalį. Komisija 2004 m. gegužės 26 d. komunikate „Atsinaujinančios energijos dalis ES“, išpėjo, kad tikslas pasiekti 12 % sudarančią atsinaujinančios energijos bendro energijos vartojimo dalį Bendrijoje iki 2010 m. nebus įgyvendintas, jeigu nebus imtasi rimtų papildomų veiksmų.
- (48) 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/91/EB dėl pastatų energinio naudingumo ⁽²⁾ reikalaujama, kad valstybės narės taikytų mažiausius energinio naudingumo reikalavimus naujiems ir esamiems statiniams, siekdamos užtikrinti pastatų energinio naudingumo sertifikavimą bei reikalauti, kad pastatuose esančios šildymo katilų ir oro kondicionavimo sistemos būtų reguliariai tikrinamos.
- (49) 2003 m. gegužės 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/30/EB dėl skatinimo naudoti biokurą ir kitą atsinaujinantį kurą transporte ⁽³⁾ reikalaujama, kad valstybės narės užtikrintų, jog minimali santykinė biodegalų ir kitų atsinaujinančiųjų degalų dalis būtų teikiama į savo rinką.
- (50) 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/8/EB dėl termofikacijos skatinimo, remiantis naudingosios šilumos paklausa vidaus energetikos rinkoje, ir iš dalies keičianti Direktyvą 92/42/EEB ⁽⁴⁾, reikalaujama, kad valstybės narės atliktų didelio naudingumo termofikacijos nacionalinio potencialo analizę ir kurtų paramos schemas, kurios atspindi nustatytą nacionalinį potencialą.
- (51) Siekiant palengvinti tų Bendrijos priemonių įgyvendinimą, pasiekti didesnę atsinaujinančių energijos šaltinių skverbimąsi į rinką ir pagerinti energijos efektyvumą reikia Bendrijos mastu kurti specialias skatinimo programas, kurias įgyvendinant būtų sukuriama sąlyga tvarioms energetikos sistemoms veikti, ypač paremti atsinaujinančius energijos šaltinius gaminančios ar vartojančios įrangos standartizaciją, padidinti technologijų naudojimą ir paskleisti geriausių paklausos valdymo praktiką. Tas pats pasakytina apie Bendrijos priemones, susijusias su energijos efektyvumo žymėjimu ant elektros, elektroninės, biuro ir ryšių įrangos bei apšvietimo, šildymo ir oro kondicionavimo įrangos standartizacija. Todėl reikėtų parengti specialiąją „Pažangios energetikos Europai“ programą.
- (52) Pažangios energetikos Europai programa turėtų padėti siekti bendrųjų tikslų, tobulinant energijos išteklių diversifikavimą ir užtikrinant energijos tiekimo saugumą, ir stiprinti Sąjungos įmonių, ypač MVĮ, konkurencingumą aplinkosaugos srityje, vykdam tarptautinius šios srities išpareigojimus. Specialiojoje programoje numatytos priemonės didinti energijos naudojimo veiksmingumą turėtų skirti daugiau dėmesio technologiniam gamybos procesų tobulinimui ir transporto logistikos veiksmingumo didinimui.
- (53) Tam, kad būtų įgyvendinta visa nustatyta tvarios energetikos strategija, reikia ne tik tęsti Bendrijos paramą politikos kūrimui ir įgyvendinimui bei esamų netechnologinių kliūčių pašalinimui vykdam platesnes reklamos kampanijas, bet visų pirma skatinti investicijų ir novatoriškų technologijų įsisavinimą rinkoje visos Bendrijos mastu.
- (54) Atsinaujinantys energijos šaltiniai ir energijos efektyvumas yra ne tik naudingi aplinkai, bet yra ir viena iš sparčiausiai augančių Bendrijos pramonės sričių, padedanti kurti naujas ir inovacines darbo vietas. Europos atsinaujinančios energijos pramonė pirmąją pasaulyje pagal atsinaujinančios elektros energijos gamybos technologijas. Tokios technologijos yra naudingos ekonominei ir socialinei sanglaudai bei padeda išvengti šaltinių eikvojimo.
- (55) Sprendimo Nr. 1230/2003/EB galiojimas baigsis 2006 m. gruodžio 31 d.
- (56) Ši Bendroji programa turėtų būti taikoma trims iš keturių konkrečių Sprendimu Nr. 1230/2003/EB priimtoms programos sričių: i) energijos efektyvumo ir racionalaus energijos šaltinių naudojimo skatinimas (SAVE); ii) naujų ir atsinaujinančių energijos šaltinių skatinimas (ALTENER); ir iii) energijos efektyvumo ir racionalaus energijos šaltinių naudojimo skatinimas transporto sektoriuje (STEER).
- (57) Tarptautinis Sprendimu Nr. 1230/2003/EB priimtoms programos (COOPENER) matmuo turėtų toliau būti išlaikomas atsižvelgiant į naujas Bendrijos išorės pagalbos priemones, kaip į teminę programos dalį dėl aplinkos ir tvaraus gamtinių išteklių, tarp jų energijos išteklių, naudojimo. Tačiau tarp atitinkamos teminės programos dalies ir specialiosios Pažangios energetikos Europai programos turėtų būti išlaikytas glaudus ryšys, kurį užtikrina specifinė Europos pažangios energetikos agentūros patirtis ir pagalba MVĮ, įsitvirtinant pažangios energetikos rinkose už Europos ribų.

⁽¹⁾ OL L 283, 2001 10 27, p. 33. Direktyva su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽²⁾ OL L 1, 2003 1 4, p. 65.

⁽³⁾ OL L 123, 2003 5 17, p. 42.

⁽⁴⁾ OL L 52, 2004 2 21, p. 50.

- (58) Remdamasi gero valdymo ir geresnio reglamentavimo principais Komisija pavedė nepriklausomiems ekspertams atlikti atnaujintos daugiamečių Bendrijos programos energetikos srityje *ex-ante* įvertinimą siekiant sėkmingai įgyvendinti „Pažangios energetikos Europai“ programą po 2006 m. gruodžio 31 d. Savo ataskaitoje ekspertai padarė išvadą, kad būtina užtikrinti „Pažangios energetikos Europai“ programos tęstinumą po 2006 m. ir atnaujinti šią programą paverčiant ją aiškesne ir ambicingesne priemone. Ši programa turėtų būti laikoma priemone, siekiant ES pirmaujančios padėties pasaulyje tvarios energijos technologijų ir didelio energijos naudojimo efektyvumo srityje.
- (59) Turi būti atsižvelgta į poreikį nebiurokatiškai ir aiškiai įgyvendinti šią Bendrąją programą. Komisija turėtų paskelbti lengvai suprantamą ir vartotojui prieinamą vadovą, kuriame aiškiai, paprastai ir skaidriai apibūdinami paramos gavėjų dalyvavimo Bendrojoje programoje principai. Tai turėtų palengvinti MVĮ dalyvavimą. Vartotojo vadove turėtų būti apibūdintos paramos gavėjų teisės ir pareigos; finansinės nuostatos, pvz., teisėtos išlaidos ir jų kompensavimo dydis; administravimo taisyklių ir procedūrų principai, dalyviams palankesnė dviejų etapų paraiškų pateikimo tvarka, su sąlyga, kad dėl tokios procedūros neužsitęsia laikotarpis nuo įvertinimo iki sutarties pasirašymo; projekto rezultatų naudojimo ir sklaidos taisyklės; ir pasiūlymų vertinimo, atrankos ir skyrimo principai.
- (60) Pagal 2002 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 58/2003, nustatantį vykdomųjų įstaigų, kurioms pavedamos tam tikros Bendrijos programų valdymo užduotys, įstatus⁽¹⁾ Komisija, remdamasi ekonominės naudos analizės rezultatais, gali įsteigti naują Bendrosios programos vykdomąją agentūrą arba paskirti esamai vykdomajai agentūrai programos įgyvendinimą.
- (61) Pagal Bendrąją programą taip pat turėtų būti remiamas Europos inovacijų politikos ateities poreikių ir struktūros svarstymas.
- (62) Kadangi šio sprendimo tikslų dėl Bendrijos konkurencingumo ir inovacijų stiprinimo valstybės narės negali deramai pasiekti, nes tam reikalinga daugiašalė partnerystė, keitimasis informacija tarpvalstybiniu mastu ir geros praktikos sklaida Bendrijos lygiu, ir todėl, atsižvelgiant į veiklos apimtį arba jos poveikį, tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydami Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo sprendimu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.
- (63) Šiam sprendimui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtinamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽²⁾.
- (64) Atsižvelgiant į specialiosiomis programomis sprendžiamų problemų pobūdį, kiekvieną specialiąją programą Komisijai turėtų padėti įgyvendinti įvairūs komitetai. Tie komitetai posėdžiaus periodiškai tuo pačiu metu, kad būtų įmanoma kartu aptarti visiems rūpimus klausimus, nustatytus EIP valdymo komitetui pasikonsultavus su Komisija.
- (65) Siekiant užtikrinti Bendrosios programos įgyvendinimo efektyvumą ir jos atskirų elementų nuoseklumą, Komisiją turėtų konsultuoti Strateginė patarėjų taryba.
- (66) 2005 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 456/2005/EB, nustatančiu daugiamečių Bendrijos programą dėl labiau prieinamo, patogesnio bei tinkamesnio naudoti skaitmeninio turinio Europoje⁽³⁾ patvirtinama daugiamečių Bendrijos programa *eContentPlus*. Šio sprendimo galiojimo laikas baigsis 2008 m. gruodžio 31 d. Skaitmeninį turinį Europoje daryti prieinamesnį, patogesnį ir tinkamesnį naudoti numatytos priemonės turėtų toliau galioti po minėtos datos pagal šiuo sprendimu priimtą IRT politikos rėmimo programą.
- (67) Sprendime 96/413/EB numatytos priemonės turėtų būti integruotos į Verslininkystės ir inovacijų programą. Todėl reikėtų panaikinti Sprendimą 96/413/EB,

NUSPRENDĖ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

I SKYRIUS

Konkurencingumo ir inovacijų bendroji programa

I straipsnis

Patvirtinimas

1. Šiuo sprendimu patvirtinama Bendrijos veiklos konkurencingumo ir inovacijų bendroji programa (toliau – Bendroji programa), pagal kurią ypatingas dėmesys skiriamas MVĮ poreikiams, ir kuri taikoma nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁽³⁾ OL L 79, 2005 3 24, p. 1.

⁽¹⁾ OL L 11, 2003 1 16, p. 1.

2. Bendrąją programą prisidedama prie Bendrijos – pažangios žinių visuomenės su tvariu vystymusi, grindžiamu stabiliu ekonomikos augimu ir labai konkurencinga socialine rinkos ekonomika, kurioje ypač saugoma ir gerinama aplinkos kokybė – konkurencingumo ir inovacinio pajėgumo.

3. Bendroji programa netaikoma mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir demonstravimo veiklai, vykdomai pagal Sutarties 166 straipsnį. Ja siekiama sumažinti mokslo tyrimų ir inovacijų proceso atotrūkį ir skatinti visas inovacijų formas.

2 straipsnis

Tikslai

1. Bendrąją programą siekiama šių tikslų:
 - a) skatinti įmonių, ypač MVĮ, konkurencingumą;
 - b) skatinti visas inovacijų formas, įskaitant ekologines inovacijas;
 - c) paspartinti tvarios, konkurencingos, inovacinės ir visa apimančios informacinės visuomenės kūrimą;
 - d) skatinti energijos efektyvumą ir naujų bei atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimą visuose sektoriuose, įskaitant transporto sektorių.
2. Bendrojoje programoje numatytų tikslų siekiama įgyvendinant šias specialiąsias II antraštinėje dalyje numatytas programas (toliau – specialiosios programos):
 - a) Verslininkystės ir inovacijų programą;
 - b) Informacijos ir ryšių technologijų (IRT) politikos rėmimo programą;
 - c) „Pažangios energetikos Europai“ programą.

3 straipsnis

Biudžetas

1. Finansinis paketas Bendrosios programos įgyvendinimui yra 3 621 300 000 EUR.
2. Orientacinis biudžeto paskirstymas pateikiamas I priede.
3. Turimus metinius asignavimus, neviršydama finansinės struktūros ribų, tvirtina biudžeto valdymo institucija.

4 straipsnis

Trečiųjų šalių dalyvavimas

Bendrojoje programoje gali dalyvauti:

- a) Europos laisvosios prekybos asociacijos (EFTA) šalys, kurios yra Europos ekonominės erdvės (EEE) narės, pagal EEE susitarime numatytas sąlygas;
- b) narystės siekiančios šalys ir šalys kandidatės, kurioms taikoma pasirengimo narystei strategija, pagal tų šalių dalyvavimo Bendrijos programose bendruosius principus ir bendrąsias sąlygas, nustatytas atitinkamuose pagrindų susitarimuose bei asociacijos tarybos sprendimuose;
- c) Vakarų Balkanų valstybės, pagal nuostatas, kurios kartu su šiomis valstybėmis priimamos sudarius pagrindų susitarimus dėl jų dalyvavimo Bendrijos programose;
- d) kitos trečiosios šalys, jei tai leidžia susitarimai ir procedūros.

II SKYRIUS

Bendrosios programos įgyvendinimas

5 straipsnis

Metinės darbo programos

1. Komisija priima specialiųjų programų įgyvendinimui skirtas metines darbo programas pagal 46 straipsnio 2 dalį, atsižvelgiant į būtinybę prisitaikyti prie būsimų pokyčių, ypač atlikus tarpinį įvertinimą.

Komisija užtikrina metinių darbo programų vykdymą ir nedelsiant išsamiai informuoja Europos Parlamentą apie jų parengimą ir įgyvendinimą.

2. Metinių darbo programų pakeitimai, susiję su daugiau negu 1 mln. EUR sudarančiomis biudžeto dotacijomis, tvirtinami 46 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

6 straipsnis

Bendrosios programos bendros įgyvendinimo priemonės

1. Įgyvendinimo priemonės, išvardytos II antraštinės dalies I skyriaus 2 skirsnyje, II skyriaus 2 skirsnyje ir III skyriaus 2 skirsnyje, sudaro bendrą Bendrosios programos priemonių rinkinį. Jos taip pat gali būti taikomos kiekvienai specialiajai programai, kaip numatyta atitinkamoje metinėje darbo programoje. Išsamus priemonių sąrašas pateikiamas 47 straipsnyje minėtame vartotojo vadove.

2. Skiriamas finansavimas visiškai atitinka Bendrijos valstybės pagalbos taisyklės ir su jomis susijusias priemones. Taikomos Bendrijos taisyklės, reguliuojančios viešąją priėgą prie dokumentų. Turi būti atsižvelgta į skaidrumo ir lyčių lygybės aspekto įtraukimo principus.

7 straipsnis

Techninė pagalba

Šiuo sprendimu nustatytas finansinis paketas gali būti skirtas ir būtinoms išlaidoms, susijusioms su parengiamaisiais veiksmais, stebėsenai, priežiūrai, auditui ir įvertinimui, būtinai šiam sprendimui ir jo tikslams efektyviai ir veiksmingai įgyvendinti.

Tokie veiksmai gali būti tyrimai, susitikimai, informacinė veikla, publikacijos, taip pat išlaidos informacijos priemonėms, sistemoms ir tinklams, skirtiems informacijos apdorojimui ir keitimuisi, ir bet kurios kitos techninės, mokslinės ir administracinės pagalbos ir ekspertizės išlaidos, kurių gali prirėikti Komisijai įgyvendinant šį sprendimą.

8 straipsnis

Stebėsenai ir vertinimas

1. Komisija reguliariai stebi Bendrosios programos ir specialiųjų programų įgyvendinimą. Ji taip pat ištiria sinergijas pačioje Bendrojoje programoje ir su kitomis papildomomis Bendrijos programomis, taip pat, jei įmanoma, su nacionalinėmis programomis, kurias bendrai finansuoja Sąjunga. Jei įmanoma, Komisija išnagrėnėja lyčių lygybės aspektą ir nediskriminavimo principo taikymą vykdant programoje numatytus veiksmus.

Komisija Bendrajai programai ir kiekvienai specialiajai programai rengia metinę įgyvendinimo ataskaitą, kurioje nurodo remiamą veiklą pasinaudodama finansinio įgyvendinimo, rezultatų ir, kur įmanoma, poveikio rodikliais. Be to, metinėje specialiosios Verslininkystės ir inovacijų programos ataskaitoje aiškiai nurodomos remiamos ekologinės inovacijos.

2. Atliekami tarpiniai ir galutiniai Bendrosios programos ir specialiųjų programų įvertinimai. Tokiuose įvertinimuose nagrinėjami tinkamumo, darnumo ir sinergijos, veiksmingumo, tvarumo, naudingumo ir, kur įmanoma, lėšų paskirstymo pagal sektorius klausimai. Galutinėje ataskaitoje taip pat įvertinama, ar Bendroji programa apskritai ir kiekviena iš jos specialiųjų programų pasiekė nustatytus tikslus.

Atliekant tarpinius ir galutinius vertinimus, pagal atitinkamą metodologiją matuojamas Bendrosios programos ir kiekvienos specialiosios programos poveikis jos tikslams, įskaitant konkurencingumą, inovacijų, verslininkystės, našumo augimo, užimtumo ir aplinkosaugos srityje.

Tokuose įvertinimuose atsižvelgiama į 21 straipsnio 2 dalyje minėto tinklo partnerių teikiamų paslaugų kokybę. Tarpiniuose

įvertinimuose taip pat nurodomos *ex-post* įvertinimo dalys, susijusios su ankstesnėmis programomis.

3. Tarpiniai ir galutiniai specialiųjų programų ir būtinų biudžeto dotacijų įvertinimai įtraukiami į atitinkamas metines darbo programas.

Metinėse darbo programose apibrėžiamas išmatuojamų kiekvieno specifinio veiksmo tikslų rinkinys bei vystomi tinkami įvertinimo kriterijai, bei kiekybinių ir kokybinių indikatorių rinkiniai, skirti rezultatų pateikimo efektyvumui įvertinti, kas prisidės prie Bendrosios programos bendrų tikslų bei atitinkamos specialiosios programos tikslų įgyvendinimo.

Tarpinis ir galutinis Bendrosios programos ir būtinų biudžeto dotacijų įvertinimas įtraukiamas į Verslininkystės ir inovacijų programai skirtą metinę darbo programą.

4. Tarpinis Bendrosios programos įvertinimas atliekamas iki 2009 m. gruodžio 31 d., o galutinis – iki 2011 m. gruodžio 31 d.

Tarpiniai ir galutiniai specialiųjų programų įvertinimai atliekami tokiu būdu, kad į jų rezultatus būtų galima atsižvelgti atliekant tarpinį ir galutinį Bendrosios programos įvertinimą.

5. Komisija praneša apie metinius įgyvendinimo pranešimus, tarpinių ir galutinių Bendrosios programos, ir specialiųjų programų įvertinimų rezultatus Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui.

9 straipsnis

Bendrijų finansinių interesų apsauga

1. Komisija užtikrina, kad tuo atveju, kai yra vykdoma pagal šį sprendimą finansuojama veikla, Bendrijos finansiniai interesai ginami taikant sukčiavimui, korupcijai ir kitai neteisėtai veiklai išvengti skirtas priemones, atliekant veiksmingus patikrinimus ir susigrąžinant nepagrįstai išmokėtas lėšas, o nustačius neatitikimų – taikant veiksmingas, proporcingas ir įtikinamas nuobaudas pagal Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95, Reglamentą (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ir Reglamentą (EB) Nr. 1073/1999.

2. Siekiant, kad būtų vykdoma pagal šį sprendimą finansuojama Bendrijos veikla, Reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 ir Reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 taikomi bet kokiu Bendrijos teisės pažeidimo atveju, įskaitant remiantis Bendrąja programa nustatytus sutartinio išpareigojimo pažeidimus, atsirandančius dėl ūkio subjekto veiklos arba aplaidumo, kuri dėl nepagrįstų išlaidų pakenkia arba pakenktų Europos Sąjungos bendrajam biudžetui arba jų valdomoms lėšoms.

3. Visose pagal šį sprendimą priimtose įgyvendinimo priemonėse numatoma Komisijos ar jos įgalioto atstovo vykdoma

priežiūra ir finansų kontrolė bei Europos audito rūmų atliekami auditai, jei būtina – auditas vietoje.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

SPECIALIOSIOS PROGRAMOS

1 SKYRIUS

Verslininkystės ir inovacijų programa

1 skirsnis

Tikslai ir veiklos sritys

10 straipsnis

Sukūrimas ir tikslai

1. Šiuo sprendimu patvirtinama Verslininkystės ir inovacijų programa, remianti įmones, o ypač MVĮ, verslininkystę, inovacijas, tarp jų – ekologines inovacijas ir pramonės konkurencingumą.

2. Verslininkystės ir inovacijų programos veiksmams numatoma remti, tobulinti ir skatinti:

- galimybes gauti finansavimą mažoms ir vidutinėms įmonėms steigti, plėtoti ir investuoti į inovacijas;
- MVĮ bendradarbiavimui palankios aplinkos kūrimą; ypač tarptautinio bendradarbiavimo srityje;
- visų tipų inovacijas įmonėse;
- ekologines inovacijas;
- verslininkystės ir inovacijų kultūrą;
- su įmonėmis ir inovacijomis susijusių ekonomikos ir administracijos reformą.

11 straipsnis

Galimybės gauti finansavimą MVĮ steigti ir plėtoti

Veikla, susijusi su galimybėmis gauti lėšų MVĮ steigti, plėtoti ir investuoti į inovacijas, įskaitant ekologines inovacijas, gali būti tokia:

- didinti rizikos kapitalo fondų investicijų apimtis ir verslo finansinių rėmėjų skatinamas investicijų priemonės;
- sukurti MVĮ skolų finansavimo priemonių atsvarą;
- gerinti finansinę aplinką ir MVĮ pasirengimą vykdyti investicijas.

12 straipsnis

MVĮ bendradarbiavimas

Veikla, susijusi su MVĮ bendradarbiavimu, gali būti tokia:

- skatinti MVĮ paramos paslaugas;
- skatinti priemones, kurios padeda ir skatina MVĮ bendradarbiauti su kitomis įmonėmis ir kitais inovacijų srityje dirbančiais veikėjais užsienio įmonėse, įskaitant MVĮ dalyvavimą Europos standartizacijos procese;
- skatinti tarptautinį verslo bendradarbiavimą ir sudaryti jam geresnes sąlygas, įskaitant regioninį lygmenį, o taip pat naudojantis MVĮ tinklais paremti ekonominės ir pramoninės veiklos koordinavimą ir plėtrą.

13 straipsnis

Inovacijų veikla

Veikla, susijusi su inovacijomis, gali būti tokia:

- skatinti konkrečių sektorių inovacijas, grupes, inovacijų tinklus, viešojo ir privataus sektorių inovacines partnerystes ir bendradarbiavimą su atitinkamomis tarptautinėmis organizacijomis bei naudojimąsi inovacijų valdymu;
- remti nacionalines ir regionines verslo inovacijų programas;
- remti novatoriškų technologijų diegimą ir koncepcijas, bei novatorišką egzistuojančių technologijų ir koncepcijų taikymą;
- remti tarpvalstybinio žinių ir technologijų perdavimo bei intelektinės ir pramoninės nuosavybės apsaugos ir valdymo paslaugas;
- kurti ir tyrinėti naujas inovacinių paslaugų rūšis;
- puoselėti technologiją ir žinias perduodant ir kaupiant duomenis.

14 straipsnis

Ekologinės inovacijos

Ekologinių inovacijų priemonės gali būti:

- remti aplinkos apsaugos technologijų ir ekologinių inovacijų priemonių įtraukimą;

- b) bendros investicijos į rizikos kapitalo fondus, kurie teikia lėšų, *inter alia*, bendrovėms, investuojančioms į ekologines inovacijas, vadovaujantis II priede nustatyta tvarka;
- c) puoselėti ekologinių inovacijų tinklus ir grupes, visuomeninio ir privataus sektoriaus partnerystę ekologinių inovacijų ir verslo paslaugų srityje, skatinant ekologines inovacijas;
- d) skatinti naują ir jungtinį požiūrį į ekologines inovacijas tokiose srityse, kaip aplinkos apsaugos valdymas ir aplinkai nekenkiantis gamybos, procesų ir paslaugų dizainas, atsižvelgiant į visą jų egzistavimo laikotarpį.

15 straipsnis

Verslininkystės ir inovacijų kultūra

Veikla, susijusi su verslininkyste ir inovacijomis, gali būti tokia:

- a) skatinti verslią mąstyseną, įgūdžius ir kultūrą, subalansuoti verslo riziką ir atlygį, ypač moterims ir jauniems žmonėms;
- b) skatinti inovacijoms, įmonių plėtrai ir augimui palankią verslo aplinką;
- c) remti politikos kūrimą ir proceso dalyvių, įskaitant tarptautinių nacionalinių ir regioninių programų vadovų bendradarbiavimą, ypač susijusį su programų ir priemonių palankumo MVĮ skatinimu;
- d) skatinti įmonių kūrimą ir perdavimą.

16 straipsnis

Su įmonėmis ir inovacijomis susijusi ekonomikos ir administracijos reforma

Veikla, susijusi su įmonėmis ir inovacijomis susijusia ekonomikos ir administracijos reforma, gali būti tokia:

- a) rinkti duomenis, analizuoti ir stebėti veiklos rezultatus, kurti ir koordinuoti politiką;
- b) padėti formuojant ir skatinant su pramonės ir paslaugų sektoriais susijusias konkurencijos strategijas;
- c) remti nacionalinių, regionų ir vietos administracijų abipusį keitimąsi patirtimi.

2 skirsnis

Įgyvendinimas

17 straipsnis

MVĮ taikomos Bendrijos finansinės priemonės

1. Bendrijos finansinėmis priemonėmis turi būti siekiama tam tikrais MVĮ veiklos etapais, pvz., pradant verslą, kuriantis

įmonei, plečiant veiklą ar perkeliant verslą, sudaryti galimybę joms lengviau gauti finansavimą. Tinkamų priemonių taikymo sritis apima MVĮ investicijas į tokią veiklą kaip, pavyzdžiui, technologinė plėtra, inovacijų diegimas, įskaitant ekologines inovacijas ir technologijų perdavimą, bei verslo veiklos išplėtimas tarpvalstybiniu mastu.

2. 1 pastraipoje minimos priemonės yra šios:

- a) MVĮ spartaus augimo ir inovacijų priemonė (GIF);
- b) MVĮ garantijų priemonė (SMEG);
- c) Gebėjimų ugdymo schema (CBS).

3. II priede numatytos su įvairių instrumentų įgyvendinimu susijusios nuostatos.

18 straipsnis

MVĮ spartaus augimo ir inovacijų priemonė (GIF)

1. Europos investicijų fondas (EIF) Komisijos vardu įgyvendina GIF priemonę.

GIF atlieka tokias užduotis:

- a) padeda įkurti ir finansuoti MVĮ bei sumažinti rinkos atotrūkį tarp nuosavo ir rizikos kapitalo, dėl kurio MVĮ negali išnaudoti viso savo augimo potencialo, tobulinant Europos rizikos kapitalo rinką;
- b) remia novatoriškas MVĮ, turinčias didelį augimo potencialą, ypač tas, kurios atlieka mokslinius tyrimus, kuria paslaugas arba produktus ar užsiima kita novatoriška veikla.

2. GIF sudaro dvi dalys:

— pirmoji dalis, vadinama GIF1, apima ankstyvąją investicijų dalį (verslo pradžią ir įmonės susikūrimą). Investuojama į specializuotus rizikos kapitalo fondus, tokius kaip ankstyvojo etapo fondai, regiono lygiu veikiančios fondai, į konkrečius sektorius, technologijas arba mokslinius tyrimus ir plėtrą orientuoti fondai bei su inkubatoriais susieti fondai, kurie savo ruožtu teikia kapitalą MVĮ. Pagal GIF1 taip pat galima bendrai su kitais investuotojais investuoti į verslo finansinių rėmėjų skatinamus fondus ir investicijų priemones,

— antroji dalis, vadinama GIF2, apima plėtros etapo investicijas. Pagal GIF2 investuojama į specializuotus rizikos

kapitalo fondus, kurie savo ruožtu teikia pusiau nuosavą arba nuosavą kapitalą novatoriškoms MVĮ, plėtros etape turinčioms didelį augimo potencialą. Pagal GIF2 investicijos, skirtos akcijų išpirkimui ir kapitalui gamybos priemonėms pakeisti, neturėtų būti teikiamos.

Pagal GIF priemonę prirėkus galima investuoti į tarpininkus, bendradarbiaujant su regioninėmis arba nacionalinėmis schemomis, skirtomis plėtoti į smulkų verslą investuojančias bendroves.

Greta GIF teikiamo finansavimo, dauguma į kokį nors fondą investuotų lėšų turėtų būti suteikiamos investuotojų, veikiančių vadovaujantis investavimo rinkos ekonomikoje principais, nepriklausomai nuo tų investuotojų teisinio statuso arba nuosavybės struktūros.

19 straipsnis

MVĮ garantijų priemonė (SMEG)

1. EIF Komisijos vardu įgyvendina SMEG.

SMEG priemonė atlieka tokias užduotis:

- a) teikia priešines garantijas arba prirėkus bendras garantijas jas gauti turinčiose teisė šalyse taikomoms garantijų schemoms;
- b) teikia tiesiogines garantijas bet kuriam kitam tinkamam finansiniam tarpininkui.

2. SMEG priemonę sudaro keturios dalys:

- pirmoji dalis – a) skolų finansavimas paskolomis arba išperkamąja nuoma – yra skirta sumažinti MVĮ patiriamų didelių sunkumų gauti finansavimą investicijoms į su tam tikrą žiniomis susijusią veiklą, pavyzdžiui, technologinę plėtrą, inovacijas ir technologijų perdavimą, nes manoma, kad arba šios srities investicijų rizika yra didesnė arba MVĮ stokoja lėšų užstatui,
- antroji dalis – b) mikrokreditų finansavimas – yra skirta paskatinti finansų įstaigas drąsiau teikti mažesnes paskolas, kurių tvarkymo operacijos paprastai būtų santykinai brangesnės pakankamo užstato neturintiems paskolos gavėjams. Be garantijų ar priešinių garantijų finansiniai tarpininkai gali gauti ir dotacijas didelėms mikrokredito administracinėms išlaidoms iš dalies padengti,
- trečioji dalis – c) garantijos nuosavo kapitalo arba kvazi-nuosavo kapitalo fondų investicijoms į MVĮ. Šios garantijos apima vietinių arba regioninių fondų, kurie teikia pradinį kapitalą ir (arba) kapitalą veiklos pradžiai, sutvirtinamąjį finansavimą, siekiant sumažinti didelius MVĮ sunkumus, patiriamus dėl jų silpnos finansinės struktūros ir dėl verslo perdavimo,
- ketvirtąja dalimi – d) MVĮ skolų finansavimo portfelio pavertimu investicijomis – numatoma, atitinkamai susitarus

su tikslinėmis įstaigomis dėl rizikos pasidalinimo, sutelkti papildomą MVĮ skolų finansavimą. Tokie sandoriai bus remiami su sąlyga, kad juos teikiančios įstaigos didelę iš sutelkto kapitalo gaunamo likvidumo dalį per priimtina laikotarpį skirs naujoms MVĮ paskoloms. Tokio skolų finansavimo kiekis turėtų būti apskaičiuojamas atsižvelgiant į apdraustą portfelio rizikos dydį, bei dėl jo reikėtų vykdyti derybas, atsižvelgiant į trukmę, su kiekviena institucija atskirai.

20 straipsnis

Gebėjimų ugdymo sistema (CBS)

1. CBS turi būti vykdoma bendradarbiaujant kartu su tarptautinėmis finansų įstaigomis, įskaitant Europos rekonstrukcijos ir plėtros banką (ERPB), Europos investicijų banką (EIB), EIF ir Europos plėtros banko tarybą (EPBT).

CBS apima tokias užduotis:

- a) gerinti investicijų ir technologijų ekspertų žinias apie fondus ir kitus finansinius tarpininkus, investuojančius į novatoriškas ir į augimo potencialą turinčias MVĮ;
- b) skatinti kredito MVĮ teikimą didinant MVĮ teikiamo kredito įvertinimo procedūras.

2. CBS sudaro pradinio kapitalo priemonė ir partnerystės priemonė.

Pagal pradinio kapitalo priemonę dotacijos skiriamos skatinant teikti rizikos kapitalą novatoriškoms MVĮ ir augimo potencialą turinčioms MVĮ, įskaitant tas, kurios priklauso tradicinei ekonomikai, teikiant pagalbą pradinio kapitalo ir kapitalo veiklos pradžiai fondams arba panašioms organizacijoms. Parama taip pat gali būti teikiama ilgalaikiam papildomų darbuotojų, gerai nusimanančių apie investicijas arba technologijas, įdarbinimui.

Pagal partnerystės priemonę dotacijos teikiamos finansiniams tarpininkams, kad jie padengtų techninės pagalbos, skirtos gerinti MVĮ skolų finansavimo kreditų įvertinimo procedūras, išlaidas, taip siekiant suaktyvinti MVĮ finansavimą valstybėse, kur bankinis tarpininkavimas nėra labai išplėtotas.

Kalbant apie partnerystės priemonę, „nelabai išplėtotas bankinis tarpininkavimas“ reiškia bankininkystę tose šalyse, kuriose pagal atitinkamus Europos centrinio banko arba Tarptautinio valiutos fondo duomenis kreditavimas šalies viduje sudaro žymiai mažesnę bendrojo vidaus produkto procentą negu vidutiniškai Bendrijoje.

Partnerystės priemonė papildo tarptautinių finansų įstaigų bankams partneriams arba dalyvauti galinčių šalių finansų įstaigoms teikiamas kredito linijas arba rizikos pasidalinimą. Didelė priemonės dalis skiriama tobulinti bankų ir kitų finansinių institucijų gebėjimams ekologinių inovacijų prasme reikšmingų

projektų komerciniam gyvybingumui įvertinti.

21 straipsnis

Verslo ir inovacijų rėmimo paslaugos

1. Skatinamos verslo ir inovacijų, ypač MVĮ, rėmimo paslaugos.

2. Atsižvelgiant į sukurtą esančių Europos paramos verslui tinklų patirtį ir įgūdžius, finansinė parama gali būti teikiama tinklo partneriams, ypač siekiant teikti:

- a) informacijos, grįžtamojo ryšio, verslo bendradarbiavimo, ir internacionalizavimo paslaugas;
- b) inovacijų paslaugas, bei technologijų ir žinių perdavimo paslaugas;
- c) paslaugas, skatinančias MVĮ dalyvauti Septintojoje bendrojoje MTTP programoje.

Su šiomis paslaugomis susijusi išsamesnė informacija išdėstyta III priede.

3. Tinklo partnerius Komisija atrinks kviesdama teikti paraiškas įvairiose paslaugų srityse, nurodytose 2 dalyje. Po šių kvietimų teikti paraiškas Komisija gali sukurti bendrąjį partnerystės susitarimą su atrinktais tinklo partneriais, kuriame bus konkrečiai nurodomos teikiamų paslaugų rūšys, dotacijų jiems teikimo tvarka ir bendros kiekvienos susitarimo šalies teisės ir pareigos. Tokia bendroji partnerystė gali tęstis visą programos laikotarpį.

4. Be 2 dalyje nurodytų paslaugų įgyvendinimo Komisija gali suteikti finansinę paramą kitai programos apimamai veiklai įgyvendinti. Tokia parama taip pat teikiama kvietimo teikti paraiškas, kurias teikti galimybė gali būti suteikta tik tinklo partneriams, tvarka. Tokios paslaugos užtikrina, kad suinteresuotos pusės ir galimi paraiškų teikėjai gautų visapusišką pagalbą, susijusią su paramos pagal Bendrąją programą galimybėmis.

5. Komisija tinklo partneriams padeda atitinkamais veiksmais ir sudarydama galimybę naudotis atitinkamu koordinavimu. Bendrojoje programoje nedalyvaujančių valstybių organizacijoms gali būti sudaryta galimybė pasinaudoti tuo koordinavimu ir atitinkamais veiksmais.

6. Komisija užtikrina tinklo partnerių abipusį bendradarbiavimą ir, jei kuris nors tinklo partneris negali tiesiogiai atsakyti į jam pateiktą paklausimą, jis turėtų paklausimą perduoti kompetentingam tinklo partneriui.

22 straipsnis

Inovaciniai ir ekologinių inovacijų bandomieji bei pateikimo į rinką projektai

Bendrija teikia paramą projektams, susijusiems su Bendrijos masto reikšmės inovacinių arba ekologinių-inovacinių technologijų, produktų arba praktikos, kurių sėkmė jau buvo įrodyta, tačiau kurie, dėl likusios rizikos, rinkoje dar žymiai neišsigalėjo, pirmuoju taikymu arba pritaikymu rinkai. Jie parengiami taip, kad būtų propaguojamas platesnis tokių technologijų, produktų arba praktikos naudojimas dalyvaujančiose šalyse ir sudaromos palankios sąlygos jų pateikimui į rinką.

23 straipsnis

Politikos analizės, plėtra, koordinavimas ir porinė veikla

Siekiant remti politikos analizės, plėtrą ir koordinavimą su dalyvaujančiomis šalimis galima imtis tokių veiksmų:

- a) atlikti studijas, tyrimus, rinkti duomenis, leisti leidinius, kiek įmanoma paremtus oficialia statistika;
- b) rengti ekspertų, įskaitant valstybės įstaigų ekspertus, MVĮ ir kitų suinteresuotų šalių siunčiamus ekspertus, porinę veiklą, susitikimus, konferencijas ir kitus renginius;
- c) informuoti visuomenę, kurti tinklus ir organizuoti kitą tinkamą veiklą;
- d) lyginti veiklos rezultatus nacionaliniu ir regiono lygiais bei skirti dėmesio geros praktikos pavyzdžiams, įskaitant informavimą apie juos ir jų įgyvendinimą.

24 straipsnis

Verslininkystės ir inovacijų programos paramos priemonės

Komisija privalo reguliariai imtis tokių veiksmų:

- a) konkurencingumo ir su sektoriais susijusių klausimų analizės ir stebėsenos, įskaitant Komisijos metinę ataskaitą apie Europos pramonės konkurencingumą;
- b) įmonių konkurencingumui aktualių Bendrijos priemonių poveikio įvertinimų parengimo ir jų paskelbimo siekiant nustatyti sritis egzistuojančių įstatymų supaprastinimui arba naujų teisinių priemonių parengimui, kurios didintų inovacijų patrauklumą Europos Bendrijoje;
- c) konkrečių Verslininkystės ir inovacijų programos aspektų arba konkrečių jos įgyvendinimo priemonių įvertinimo;
- d) atitinkamos su Verslininkystės ir inovacijų programa susijusios informacijos skleidimo.

3 skirsnis

Metinė darbo programa

25 straipsnis

Metinė darbo programa

Metinėje darbo programoje išsamiai išdėstomos, atsižvelgiant į 10 straipsnyje numatytus tikslus:

- a) priemonės, reikalingos jų įgyvendinimui;
- b) prioritetai;
- c) kokybiniai ir kiekybiniai tikslai;
- d) tinkami įvertinimo kriterijai ir kokybiniai bei kiekybiniai indikatoriai, skirti rezultatų pateikimo efektyvumui įvertinti, kas prisidėtų prie specialiųjų programų tikslų bei visos Bendrosios programos tikslų įgyvendinimo;
- e) veiklos grafikai;
- f) dalyvavimą reglamentuojančios taisyklės;
- g) priemonių pasirinkimo ir įvertinimo kriterijai.

Metinėje darbo programoje aiškiai nurodomos ekologines inovacijas skatinančios priemonės.

24 straipsnyje minimos veiklos metinė darbo programa neapima.

II SKYRIUS

IRT politikos rėmimo programa

1 skirsnis

Tikslai ir veiklos sritys

26 straipsnis

Patvirtinimas ir tikslai

1. Patvirtinama IRT politikos rėmimo programa IRT politikai remti.
2. IRT politikos rėmimo programoje numatomi tokie veiksmai:
 - a) sukurti bendrą Europos informacinę erdvę ir stiprinti informacijos ir ryšių technologijų (IRT) produktų ir paslaugų, bei IRT besiremiančių produktų ir paslaugų vidaus rinką;
 - b) skatinti inovacijas plačiau taikant IRT ir investuojant į IRT;

- c) kurti viskam atvirą informacinę visuomenę ir veiksmingesnes visuomenei svarbias paslaugas ir gerinti gyvenimo kokybę.

3. 2 dalyje numatyti veiksmai turi būti vykdomi skiriant ypatingą dėmesį IRT propagavimui bei visuomenės informavimui apie IRT teikiamas galimybes ir privalumus piliečiams, viešosioms institucijoms ir verslui, o ypač MVĮ.

27 straipsnis

Bendra Europos informacinė erdvė

Veikla, susijusia su bendra Europos informacine erdve, siekiama:

- a) užtikrinti galimybę lengvai naudotis IRT grindžiamomis paslaugomis ir sukurti tinkamas bendras sąlygas greitai, tinkamai ir veiksmingai įsisavinti susiliejančias skaitmenines ryšio priemones ir paslaugas, įskaitant, *inter alia*, jų sąveikos, aiškių standartų naudojimo, o taip pat saugumo ir patikimumo aspektus;
- b) gerinti skaitmeninio turinio kūrimo sąlygas, atsižvelgiant į daugiakalbystę ir kultūrinę įvairovę;
- c) renkant duomenis ir analizuojant vystymosi eigą vykdyti Europos informacinės visuomenės stebėseną, taip pat, galimybės naudotis ir naudojimosi skaitmeninėmis ryšių paslaugomis, įskaitant interneto plėtrą, stebėseną ir prieigos prie naudojimosi plačiajuosčiu ryšiu bei jo turinio ir paslaugų vystymosi, stebėseną.

28 straipsnis

Inovacijų skatinimas plačiau taikant ir investuojant į IRT

Veikla, susijusia su inovacijų skatinimu plačiau taikant ir investuojant į IRT, siekiama:

- a) skatinti procesų, paslaugų ir produktų, kuriems sukurti naudojamosi IRT, inovacijas, visų pirma MVĮ ir viešųjų paslaugų sektoriuose, atsižvelgiant į būtinų gebėjimų reikalavimus;
- b) palengvinti viešojo ir privataus sektorių sąveiką bei partnerystes inovacijai ir investicijoms į IRT pagreitinti;
- c) propaguoti IRT ir informuoti visuomenę apie IRT ir jų naujo pritaikymo teikiamas galimybes ir privalumus tiek piliečiams, tiek verslui, įskaitant pasitikėjimo ir atvirumo naujosios IRT skatinimą, bei Europos lygiu skatinti diskusijas apie naujas IRT tendencijas ir plėtrą.

29 straipsnis

Viskam atvira informacinė visuomenė, veiksmingesnės visuomenei svarbios paslaugos ir geresnė gyvenimo kokybė

Veikla, susijusia su viskam atviroje informacinės visuomenės ir su veiksmingesnių visuomenei svarbių paslaugų kūrimu ir gyvenimo kokybės gerinimu, siekiama:

- a) didinti IRT prieigos galimybes, plėtoti skaitmeninį turinį bei kelti kompiuterinio raštingumo lygį;
- b) sustiprinti pasitikėjimą naudojant IRT ir remti naudojamą IRT, ypač skiriant dėmesio privatumo apsaugos klausimams;
- c) gerinti elektroninių paslaugų kokybę, veiksmingumą, buvimą ir prieinamumą visuomenei svarbioje srityse, kuriose galima dalyvauti naudojantis IRT, įskaitant, kur tinkama, visą Europą apimančias arba tarpvalstybines tarpusavyje susietas viešąsias paslaugas, taip pat gerinti bendrų interesų grupes ir dalijimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais.

2 skirsnis

Įgyvendinimas

1 poskirsnis

Projektų ir su geriausia praktika susijusių veiksmų įgyvendinimas bei teminių tinklų kūrimas

30 straipsnis

Bendrieji klausimai

IRT politikos rėmimo programa gali būti įgyvendinama per projektus, geriausios praktikos veiksmus ir teminius tinklus, įskaitant novatorišką visą Europą apimančių viešųjų paslaugų plataus spektro bandymus ir demonstravimą.

Projektams, geriausios praktikos veiksmais ir teminiais tinklais turi būti siekiama skatinti naudoti novatoriškomis IRT paremtais sprendimais ir tai daryti kuo optimaliau, ypač teikiant visuomenei ir MVĮ svarbias paslaugas. Bendrijos pagalba taip pat turi palengvinti veiksmų kuriant informacinę visuomenę visose valstybėse narėse koordinavimą ir įgyvendinimą.

31 straipsnis

Projektai, geriausios praktikos veiksmai ir teminiai tinklai

1. Remiama tokia veikla:

- a) projektai, įskaitant įgyvendinimo, bandomuosius ir pateikimo rinkai pirmąjį kartą projektus;
- b) geriausios praktikos veiksmai visoje Bendrijoje skleidžiant žinias ir dalijantis patirtimi;

- c) teminiai tinklai, kuriais, bendram tikslui subūriant įvairius proceso dalyvius, siekiama palengvinti bendradarbiavimą ir žinių perdavimą.

2. Projektams turi būti siekiama skatinti inovaciją, technologijų perdavimą ir naujų technologijų, kurias jau galima pateikti į rinką, sklaidą.

Bendrija gali suteikti dotaciją, siekdama prisidėti prie 1 dalyje a punkte minimų projektų.

3. Geriausios praktikos veiksmai atliekami konkrečioms temoms skirtose grupėse, kurias vienija bendras teminis tinklas.

Bendrija remia 1 dalyje b punkte nurodytą veiklą tik tiek, kiek patiriama tiesioginių išlaidų, būtinų arba reikalingų konkrečioms veiksmo tikslams pasiekti.

4. Teminiai tinklai gali būti susieti su geriausios praktikos veiksmais.

Teminė veikla remiama finansuojant papildomas ir reikalavimus atitinkančias tinklo koordinavimo ir įgyvendinimo išlaidas. Bendrijos įnašas gali padengti papildomas reikalavimus atitinkančias šių priemonių išlaidas.

2 poskirsnis

Kitos nuostatos

32 straipsnis

Paraiškos

Paraiškose Bendrijos paramai gauti, kuri reikalinga projektams, geriausios praktikos veiksmais ir teminiams tinklams, numatytiems 31 straipsnyje, pateikiamas finansinis planas, kuriame turi būti nurodyti visi projektų finansavimo komponentai, įskaitant iš Bendrijos prašomą finansinę paramą ir visus kitus prašymus suteikti paramą iš kitų šaltinių. Prireikus gali būti reikalaujama, kad paraiškų kitokio tipo Bendrijos paramai gauti, pavyzdžiui, paslaugoms arba tyrimams, pateikėjai prireikus pateiktų informaciją apie finansinį planą.

33 straipsnis

Politikos analizės, plėtra ir koordinavimas su dalyvaujančiomis šalimis

Siekiant remti politikos analizės, plėtrą ir koordinavimą su dalyvaujančiomis šalimis imamasi tokių veiksmų:

- a) atliekamos studijos, tyrimai, renkami duomenys, leidžiami leidiniai, kiek įmanoma paremti oficialia statistika;
- b) rengiami ekspertų, įskaitant valstybės įstaigų ekspertus, MVĮ ir kitų suinteresuotų šalių siunčiamus ekspertus, susitikimai, konferencijos ir kiti renginiai;
- c) informuojama visuomenė, kuriami tinklai ir organizuojama kita atitinkama veikla;

d) atliekamas nacionalinės veiklos rezultatų lyginamasis vertinimas ir kuriami geriausios praktikos pavyzdžiai, įskaitant informavimą apie juos ir jų įgyvendinimą.

34 straipsnis

Skatinimas, informavimas, informacijos skleidimas ir apsikeitimas ja

1. IRT politikos rėmimo programai įgyvendinti arba pasiruošti būsimiems veiksams imamasi tokios veiklos:

- a) skatinama atitinkama veikla, skleidžiama informacija, informuojama visuomenė;
- b) keičiamasi informacija, žiniomis ir patirtimi, rengiamos konferencijos, seminarai, praktiniai seminarai ar kitokie susitikimai, administruojama jungtinė grupių veikla.

2. Produktų, procesų arba paslaugų pardavimui skirtos priemonės, rinkodaros veikla ir pardavimo skatinimas yra nereikiama veikla.

35 straipsnis

Bendros svarbos projektai: viešieji pirkimai pagal kartu su valstybėmis narėmis nustatytus techninius reikalavimus

Jei siekiant IRT politikos rėmimo programos tikslų to reikia ir jei akivaizdžiai visoms valstybėms narėms aktualu siekiant visos Europos mastu pradėti naudotis produktais, paslaugomis, esminiais paslaugų komponentais ar sudėtinėmis dalimis, Komisija gali sukurti bendros svarbos projektus, kuriuos sudarytų būtinos techninės ir organizacinės užduotys. Atsižvelgiama į esamas iniciatyvas, kad būtų išvengta pastangų dubliavimo.

Bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis Komisija sutaria dėl tokių projektų bendrų techninių reikalavimų ir jų įgyvendinimo tvarkaraščių. Remdamasi tokiais bendrais techniniais reikalavimais ir įgyvendinimo tvarkaraščiais, Komisija skelbia tokių projektų įgyvendinimo konkursus. Tokius kvietimus dalyvauti konkursuose skelbia tik Komisija, laikydama Bendrijos viešųjų pirkimų taisyklę.

3 skirsnis

Metinė darbo programa

36 straipsnis

Metinė darbo programa

Laikantis 26 straipsnyje nustatytų tikslų metinėje darbo programoje išsamiai nustatoma:

- a) jos įgyvendinimui būtinos priemonės;
- b) prioritetai;
- c) kokybiniai ir kiekybiniai tikslai;

d) atitinkami vertinimo kriterijai bei kokybiniai ir kiekybiniai rodikliai, skirti analizuoti veiksmingumą teikiant rezultatus, kurie padės pasiekti specialiųjų programų ir visos Bendrosios programos tikslų;

e) veiklos grafikai;

f) dalyvavimo taisyklės;

g) priemonių atrankos ir vertinimo kriterijai.

III SKYRIUS

„Pažangios energetikos Europai“ programa

1 skirsnis

Tikslai ir veiklos sritys

37 straipsnis

Sukūrimas ir tikslai

1. Šiuo sprendimu patvirtinama Pažangios energetikos Europai programa, kuria remiamas energijos efektyvumas, energijos rūšių diversifikacija bei atsinaujinančių energijos šaltinių panaudojimas. Ši programa turėtų būti laikoma priemone, kuria siekiama užtikrintos ir tvarios ES energijos, ir tuo pačiu skatinamas Europos konkurencingumas.

2. Pažangios energetikos Europai programoje numatomi tokie veiksmai:

- a) didinti energijos efektyvumą ir racionaliai naudoti energijos šaltinius;
- b) skatinti naujų ir atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimą ir remti energijos rūšių diversifikaciją;
- c) didinti energijos efektyvumą ir skatinti transporto sektoriuje naudoti naujus bei atsinaujinančius energijos šaltinius.

38 straipsnis

Veiklos tikslai

Pažangios energetikos Europai programos veiksmais siekiama:

- a) sukurti tvarumo gerinimui būtinus elementus, plėtoti miestų ir regionų potencialą, paruošti atitinkamiems strateginiams tikslams pasiekti reikiamas teisinės priemones; sukurti priemones ir instrumentus, skirtus tęsti ir stebėti Bendrijos ir valstybių narių programos srityse priimtas priemones bei įvertinti jų poveikį;
- b) didinti valstybių narių investicijas į naujas ir pažangiausias technologijas energijos efektyvumo, atsinaujinančių energijos šaltinių ir energijos rūšių diversifikacijos srityse, įskaitant transportą, panaikinant atotrūkį tarp novatoriškų technologijų sėkmingo demonstravimo ir veiksmingo jų patei-

kimo į masinę rinką tam, kad būtų subalansuotos viešojo ir privataus sektorių investicijos, skatinamos pagrindinės strateginės technologijos, sumažintos išlaidos, būtų sukaupta rinkos patirties, mažinama finansinė rizika ir kitos numatomos rizikos bei kliūtys, trukdančios tokio tipo investicijoms;

- c) pašalinti veiksmingai ir pažangiai gaminti ir vartoti energiją trukdančias ne technologines kliūtis skatinant ugdyti institucinius gebėjimus, *inter alia*, vietiniu ir regiono lygiais, tokiomis priemonėmis kaip visuomenės informavimas, ypač per švietimo sistemą, pagrindinių proceso dalyvių, verslo atstovų ir apskritai piliečių skatinimas dalintis patirtimi ir žiniomis, taip pat skatinimas skleisti geriausios praktikos pavyzdžius ir geriausias turimas technologijas, ypač jas propaguojant Bendrijos lygiu.

39 straipsnis

Energijos efektyvumas ir racionalus energijos šaltinių naudojimas (SAVE)

Energijos efektyvumo puoselėjimas ir racionalus energijos šaltinių naudojimas gali apimti tokią veiklą:

- a) gerinti energijos efektyvumą ir racionalesnę energijos vartojimą, ypač statybos ir pramonės sektoriuose, išskyrus 41 straipsnyje numatytą veiklą;
- b) teikti paramą rengiant ir taikant teisinės priemones.

40 straipsnis

Nauji ir atsinaujinantys energijos šaltiniai (ALTENER)

Naujų ir atsinaujinančių energijos šaltinių propagavimas gali apimti tokią veiklą:

- a) skatinti naujų ir atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimą centralizuotai ir decentralizuotai gaminant elektros energiją, šilumą ir aušinimą bei tuo remti energijos šaltinių įvairinimą, išskyrus 41 straipsnyje numatytą veiklą;
- b) integruoti naujus ir atsinaujinančius energijos šaltinius į vietines aplinkos ir energetikos sistemas;
- c) remti teisinių priemonių rengimą ir taikymą.

41 straipsnis

Energija transporto sektoriuje (STEER)

Energijos efektyvumo skatinimas ir naujų bei atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimas transporto sektoriuje gali apimti tokią veiklą:

- a) remti iniciatyvas, susijusias su visais energijos vartojimo transporto sektoriuje aspektais, ir kuro diversifikaciją;
- b) remti atsinaujinančio kuro ir transporto sektoriuje naudojamos energijos efektyvumą;

- c) teikti paramą rengiant ir taikant teisinės priemones.

42 straipsnis

Integruotos iniciatyvos

Siekiant sujungti kelias 39, 40 ir 41 straipsniuose numatytas konkrečias sritis arba sritis, susijusias su tam tikrais Bendrijos prioritetais, galima:

- a) į kelis ekonomikos sektorius įtraukti energijos efektyvumo ir atsinaujinančių energijos šaltinių aspektus;
- b) įvairias priemones ir proceso dalyvius sujungti viena veikla arba projektu.

2 skirsnis

Įgyvendinimas

43 straipsnis

Skatinimo ir informacijos skleidimo projektai

Remiama tokia veikla:

- a) strateginės rinkos pokyčių ir energetikos srities tendencijų bendra analize ir reguliaria stebėseną grindžiami tyrimai, reikalingi rengiant naujas teisinės priemones arba persvars-tant esamus teisės aktus, taip pat ir susijusius su energetikos vidaus rinkos funkcionavimu, įgyvendinant tvarų vystymąsi skatinančią vidutinės trukmės ir ilgalaikę energetikos strategiją, taip pat rengiant ilgalaikius pramonės ir kitų proceso dalyvių savanoriškus įsipareigojimus ir kuriant standartus, ženklavimo ir sertifikavimo sistemas, prireikus taip pat bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis;
- b) tvaraus vystymosi struktūrų ir instrumentų kūrimas, plėtra ir reorganizavimas, įskaitant energetikos valdymą vietos ir regiono lygiais, bei atitinkamų finansinių produktų ir rinkos priemonių kūrimas, panaudojant buvusių ir dabartinių tinklų patirtį;
- c) subalansuotų energijos sistemų ir įrengimų skatinimas siekiant dar labiau pagreitinti jų išskverbimą į rinką ir suaktyvinti investicijas, kad būtų palengvintas perėjimas nuo veiksmingesnių technologijų demonstravimo prie jų pardavimo, taip pat visuomenės informavimo kampanijos ir institucinių gebėjimų sukūrimas;
- d) informavimo, švietimo ir mokymo struktūrų kūrimas, rezultatų panaudojimas, žinių ir geriausios praktikos pavyzdžių propagavimas ir skleidimas įtraukiant visus vartotojus, veiksmų ir projektų rezultatų skleidimas ir bendradarbiavimas su valstybėmis narėmis per veiksmų tinklus;

- e) Bendrijos teisinių ir paramos priemonių įgyvendinimo ir jų poveikio stebėseną.

44 straipsnis

Pateikimo į rinką projektai

Bendrija teikia paramą projektams, susijusiems su Bendrijos masto reikšmės inovacinių technologijų, procesų, produktų arba praktikos, kurių sėkmė jau buvo įrodyta, pirmuoju taikymu arba pritaikymu rinkai. Jie parengiami taip, kad būtų propaguojamas platesnis tokių technologijų, procesų, produktų arba praktikos naudojimas dalyvaujanciose šalyse ir sudaromos palankios sąlygos jų pateikimui į rinką.

3 skirsnis

Metinė darbo programa

45 straipsnis

Metinė darbo programa

Laikantis 37 straipsnyje nustatytų tikslų metinėje darbo programoje išsamiai nustatoma:

- a) jos įgyvendinimui būtinos priemonės;
- b) prioritetai;
- c) kokybiniai ir kiekybiniai tikslai;
- d) atitinkami vertinimo kriterijai bei kokybiniai ir kiekybiniai rodikliai, skirti analizuoti veiksmingumą teikiant rezultatus, kurie padės pasiekti specialiųjų programų ir visos Bendrosios programos tikslų;
- e) veiklos grafikai;
- f) dalyvavimo taisyklės;
- g) priemonių atrankos ir vertinimo kriterijai.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

46 straipsnis

Komitetai

1. Komisijai padeda tokie komitetai:
 - a) EIP vadybos komitetas (EIPC) Verslininkystės ir inovacijų programai;
 - b) IRT vadybos komitetas (IRTK) IRT politikos rėmimo programai;
 - c) PEE vadybos komitetas (PEEK) „Pažangios energetikos Europai“ programai.

Visapusišką koordinavimą ir bendradarbiavimą visose Bendrosios programos srityse, įskaitant strateginį valdymą, ir nuoseklią bendrą įgyvendinimą užtikrina Komisija, kuriai padeda EIPC, glaudžiai bendradarbiaujant su IRTK ir PEEK.

2. 1 dalyje nurodytiems komitetams taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis – trys mėnesiai.

3. 1 dalyje minimi komitetai priima savo darbo tvarkos taisykles.

47 straipsnis

Vartotojo vadovas

1. Įsigaliojus Bendrajai programai, Komisija skelbia lengvai suprantamą ir vartotojui patogų vadovą, kuriame aiškiai, paprastai ir skaidriai apibūdinama naudos gavėjų dalyvavimo Bendrojoje programoje principų sistema. Vartotojo vadovas ypač palengvina MVĮ dalyvavimą.

2. Komisija užtikrina kiek galima spartesnę paraiškos nagrinėjimą nuo jos pateikimo iki vertinimo rezultatų paskelbimo. Vertinimo rezultatai išsiunčiami per protingą laikotarpį.

48 straipsnis

Strateginė konkurencingumo ir inovacijų patariamoji taryba

Komisiją konsultuoja strateginė konkurencingumo ir inovacijų patariamoji taryba, sudaryta iš pramonės ir verslo asociacijų, MVĮ atstovų ir kitų ekspertų. Jų kompetencija turi atitikti Bendrojoje programoje numatytas sritis ir klausimus, kurie apima finansavimą, IRT, energijos ir ekologines inovacijas.

49 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas 96/413/EB panaikinamas.

50 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

27 straipsnio b punkte numatyto tikslo įgyvendinimo priemonės taikomos vadovaujantis Sprendimu Nr. 456/2005/EB iki 2008 m. gruodžio 31 d.

Vėliau veiksmai, inicijuoti Sprendimu Nr. 456/2005/EB minėta dieną arba anksčiau, administruojami laikantis to sprendimo nuostatų, išskyrus tai, kad tuo sprendimu įkurtas komitetas

pakeičiamas šio sprendimo 46 straipsnio 1 dalies b punktu įkurtu IRTK.

Dėl 21 straipsnio 2 dalies a punkte minimų paslaugų, Komisija iki 2007 m. gruodžio 31 d. gali tęsti Europos informacijos centro tinklo veiklą, su jo nariais sudaryti pagal šią Bendrąją programą finansuojamus specialius metinius subsidijų susitarimus bei toliau taikyti Sprendimu 2000/819/EB priimtos daugiametės įmonių ir verslininkystės programos nuostatas.

51 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Strasbūre, 2006 m. spalio 24 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkė

P. LEHTOMÄKI

*I PRIEDAS***Orientacinis biudžeto paskirstymas**

Specialiosioms programoms skiriamos tokios orientacinės biudžeto lėšos:

- a) 60 % bendrojo biudžeto skiriama Verslininkystės ir inovacijų programai, iš kurių maždaug vienas penktadalis skiriama ekologinėms inovacijoms skatinti;
 - b) 20 % bendrojo biudžeto skiriama IRT politikos rėmimo programai;
 - c) 20 % bendrojo biudžeto skiriama programai „Pažangi energetika Europai“.
-

II PRIEDAS

17 straipsnyje numatytų mvį taikomų bendrijos finansinių priemonių įgyvendinimo tvarka

1. VISOMS MVĮ TAIKOMOMS BENDRIJOS FINANSINĖMS PRIEMONĖMS BENDRA TVARKA

A. **Biudžetas**

Iš biudžeto skiriamos lėšos turi visiškai padengti kiekvienos priemonės įgyvendinimo išlaidas, įskaitant mokesčius įsipareigojimus finansiniams tarpininkams, pavyzdžiui, dėl garantijų patiriamus nuostolius, valdymo mokesčius EIF ir Sąjungos išteklius administruojančių tarptautinių finansų įstaigų administravimo mokesčius bei kitas reikalavimus atitinkančias išlaidas.

Turėtų būti galimybė lanksčiai perkelti vienos priemonės įgyvendinimo lėšas kitai priemonei įgyvendinti, kad Bendrosios programos vykdymo metu būtų galima reaguoti į naujas situacijas ir kintančias rinkos sąlygas.

B. **Patikos sąskaitos**

EIF ir atitinkamos tarptautinės finansų įstaigos turi atidaryti atskiras patikos sąskaitas, kuriose būtų laikomos kiekvienai priemonei skirtos biudžeto lėšos. Tokios sąskaitos gali būti palūkanas nešančios sąskaitos. 2013 m. gruodžio 31 d. ar anksčiau gautas palūkanas galima pridėti prie konkrečios priemonės reikmėms skirtų lėšų.

Patikėtiniui sumokėjus mokesčius įsipareigojimus finansiniams tarpininkams šių mokėjimų sumos išskaičiuojamos iš atitinkamų patikos sąskaitų. Lėšos, kurias patikėtinis turi grąžinti bendram Europos Sąjungos biudžetui, patikėtinio administravimo išlaidos ir kitos reikalavimus atitinkančios išlaidos ir sąnaudos išskaičiuojamos iš patikos sąskaitos pagal Komisijos ir patikėtinio susitarimo taisykles. Patikos sąskaita kredituojama iš Komisijos lėšų, palūkanų ir, priklausomai nuo priemonės, iš pajamų, gautų realizavus investicijas (pagal GIF priemonę), arba iš įsipareigojimų ir garantijų mokesčių bei iš kitų gautinų sumų (pagal SMEG priemonę).

Po 2013 m. gruodžio 31 d. visi patikos sąskaitos likučiai, išskyrus numatytas, bet dar nepanaudotas lėšas bei lėšas, kurių pagrįstai reikalaujama reikalavimus atitinkančioms sąnaudoms ir išlaidoms padengti, grąžinamos į Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą.

C. **Rinkliavos**

Priemonių įgyvendinimo veiklai taikoma atitinkama rinkliavų politika. Rinkliavas nustato Komisija, atsižvelgdama į rinkos praktiką ir į:

- visą atitinkamos priemonės taikymo trukmę ir atitinkamus stebėsenos reikalavimus, kurie taikomi ilgiau negu trunka biudžetinių įsipareigojimų laikotarpis,
- kokios šalys atitinka paramos teikimo reikalavimus,
- priemonės naujumą ir sudėtingumą,
- atitinkamų veiksmų, tokių kaip rinkos tyrimai, tarpininkų parinkimas ir derybos su jais, sandorių sudarymas ir jų struktūra, stebėsenos ir ataskaitų rengimas, skaičių.

D. **Aiškumas ir informuotumo didinimas**

Kiekvienas tarpininkas turi aiškiai ir skaidriai informuoti apie Bendrijos teikiamą paramą bei suteikti tinkamą informaciją apie Bendrosios programos siūlomas finansavimo galimybes.

Užtikrinama, kad galutiniai naudos gavėjai yra tinkamai informuoti apie galimas finansavimo galimybes.

2. GIF ĮGYVENDINIMAS

A. Įvadas

Komisija ir EIF susitaria dėl patikėtinio, administravimo ir stebėsenos. Komisija taiko specifines išdo administravimo gaires.

B. Tarpininkai

GIF1 ir GIF2 priemonės taikomos į prekybą orientuotiems tarpininkams, kuriems vadovauja nepriklausomos iš atitinkamai kompetentingų ir patyrusių specialistų suformuotos komandos. Tarpininkai atrenkami skaidriai, be diskriminacijos ir vadovaujantis geriausios verslo ir rinkos praktikos pavyzdžiais, vengiant bet kokio interesų konflikto ir siekiant dirbti su didele specializuotų fondų ar panašių struktūrų grupe.

C. Tinkamumo kriterijai

GIF priemonė, laikantis didesnės rizikos investicijų politikos – tiek tarpininkaujančių fondų, tiek jų investavimo politikos atžvilgiu – papildo EIB grupės, įskaitant EIF, savais ištekliais paremtą veiklą.

GIF1

Pagal GIF1 priemonę investuojama į tarpininkų rizikos kapitalo fondus ir kitas investicines priemones, investuojančius į ne anksčiau kaip prieš 10 metų susikūrusias MVĮ, dažniausiai jų veiklos pradžios etape (iki A) ir įmonės susikūrimo etape (A) bei prireikus teikia tolesnes investicijas. Bendra investicijų suma į tarpininko rizikos kapitalo fondą paprastai yra ne didesnė kaip 25 % atitinkamo fondo viso turimo nuosavo kapitalo, o į naujus fondus, kurie gali turėti ypatingai didelės svarbos plėtojant rizikos kapitalo rinkas konkrečiai technologijai arba konkrečiame regione, arba į verslo finansinių rėmėjų investicines priemones investuojama iki 50 %. Bendra investicijų į tarpininko rizikos kapitalo fondą, orientuojantį savo investicijas į ekologinių inovacijų srityje aktyviai veikiančias MVĮ, suma yra ne didesnė kaip 50 %. Ne mažiau kaip 50 % į bet kurį fondą investuoto kapitalo turi sudaryti investuotojų, veikiančių normalias rinkos sąlygas atitinkančiomis aplinkybėmis, kapitalas (pagal „rinkos ekonomikos investuotojo principą“), nepriklausomai nuo šią kapitalo dalį teikiančių investuotojų teisinio statuso ir nuosavybės struktūros. Įsipareigojimas vienam fondui turi neviršyti 30 mln. EUR. Pagal GIF1 priemonę galimas bendrasis investavimas kartu su EIF, EIB kompetencijoje esančiais ištekliais arba kitais EIF administruojamais ištekliais.

GIF2

Pagal GIF2 priemonę investuojama į tarpininkų rizikos kapitalo fondus, investuojančius į MVĮ, dažniausiai B ir C jų raidos etapuose (t. y. įmonei plečiantis). Paprastai bendra investicijų į tarpininko rizikos kapitalo fondą suma sudaro ne daugiau kaip 15 % atitinkamo fondo viso turimo nuosavo kapitalo arba iki 25 %, jei toks fondas:

- yra naujas ir gali turėti ypatingai didelės svarbos plėtojant rizikos kapitalo rinkas konkrečiai technologijai arba konkrečiame regione,
- daugiausiai investuoja į ekologinių inovacijų srityje aktyviai veikiančias MVĮ,
- yra įkurtas pradinio administravimo komandų.

Jei GIF2 ištekliai investuojami bendrai su EIF nuosavais ištekliais, ištekliais pagal EIB mandatą arba kitais EIF administruojamais ištekliais, GIF2 dalis sudaro ne daugiau kaip 15 %. Ne mažiau kaip 50 % į bet kurį fondą investuoto kapitalo turi sudaryti investuotojų, veikiančių normalias rinkos sąlygas atitinkančiomis aplinkybėmis, kapitalas (pagal „rinkos ekonomikos investuotojo principą“), nepriklausomai nuo šią kapitalo dalį teikiančių investuotojų teisinio statuso ir nuosavybės struktūros. Įsipareigojimas vienam fondui turi neviršyti 30 mln. EUR.

D. Investicijų lygiavertiškumas

Investicijos į tarpininko fondą pagal GIF priemonę yra lygiavertės privačių investuotojų investicijoms.

E. Pagrindinis vaidmuo

Naujų fondų, kurie gali turėti labai svarbų skatinimo vaidmenį plėtojant rizikos kapitalo rinkas konkrečiai technologijai ar konkrečiame regione, atžvilgiu EIF gali būti pagrindinis investuotojas.

F. Sąlygų skaidrumas

EIF užtikrina, kad finansavimo pagal GIF1 ir GIF2 sąlygos būtų skaidrios ir suprantamos.

G. GIF taikymo trukmė

GIF yra ilgalaikė priemonė, dažniausiai tarpininkų fondams taikoma 5–12 metų. Bet koku atveju investavimas pagal GIF priemonę trunka ne ilgiau kaip 19 metų nuo delegavimo sutarties tarp Komisijos ir EIF pasirašymo. EIF ir tarpininkų sutartyse turi būti numatomos tinkamos investavimo nutraukimo strategijos.

H. Investicijų realizavimas

Kadangi pagal GIF priemonę daugiausiai investuojama į nekotiruojamus, nelikvidžius ūkio subjektus, minėtų investicijų realizavimas grindžiamas pajamų, kurias tarpininkų fondai gavo pardavę savo investicijas mažosioms ir vidutinėms įmonėms, paskirstymu.

I. Iš realizuotų investicijų gautų pajamų reinvestavimas

Pajamos, įskaitant iki 2013 m. gruodžio 31 d. EIF gautus dividendus ir kompensacijas, pridedamos prie GIF įgyvendinimui skirtų lėšų ir naudojamos GIF įgyvendinimo tikslams.

3. MVĮ GARANTIJŲ PRIEMONĖS ĮGYVENDINIMAS**A. Įvadas**

Komisija ir EIF susitaria dėl patikėtinio, administravimo ir stebėsenos aspektų, kurie atitinka įprastą komercinę praktiką. Komisija taiko konkrečias išdo administravimo gaires.

B. Tarpininkai

Tarpininkai atrenkami iš jau vykdomų garantijų programų arba iš tų, kurios gali būti taikomos reikalavimus atitinkančiose šalyse, įskaitant abipusių garantijų organizacijas, ir iš bet kurių kitų tinkamų finansų įstaigų rato. Atranka turi vykti skaidriai, be diskriminacijos ir vengiant bet kokio interesų konflikto.

Tarpininkai atrenkami pagal geriausios rinkos praktikos principus atsižvelgiant į poveikį:

- finansavimui, kuriuo gali naudotis MVĮ (paskolų, nuosavo ir kvazinuosavo kapitalo), apimtims,
- MVĮ galimybėms gauti finansavimą,
- daromą konkrečiam tarpininkui prisiimant MVĮ finansavimo riziką.

C. Tinkamumo reikalavimai

Siekiant padėti kiek galima daugiau MVĮ, MVĮ garantijų priemonės reikalavimų atitikimo finansiniai kriterijai nustatomi kiekvienam tarpininkui individualiai, atsižvelgiant į jo veiklą. Šios taisyklės turi atitikti konkrečios teritorijos rinkos sąlygas ir naudojamas praktikas.

Priemonė taip pat taikoma finansuojant materialiojo ir nematerialiojo turto įsigijimą, įskaitant novatorišką veiklą, technologinę plėtrą ir licencijas.

Su ketvirtąją MVĮ garantijų priemonės dalimi – d) MVĮ skolų finansavimo portfelio pavertimu investicijomis – susiję kriterijai apima pavienius ir daugelio pardavėjų bei daugelio šalių sandorius. Tinkamumo reikalavimai grindžiami geriausiomis rinkos praktikomis, ypač susijusiomis su kredito kokybe ir rizikos įvairinimu skolų finansavimo portfelį verčiant investicijomis.

D. **Garantijų sąlygos**

EIF Komisijos vardu suteiktomis garantijomis pagal su a) skolų finansavimu, b) mikrokreditu ir c) nuosavu arba kvazinuosavu kapitalu susijusias MVĮ garantijų priemonės dalis kompensuoja finansinio tarpininko prisiimtą individualių sandorių finansinio portfelio riziką. Ketvirtoji MVĮ garantijų priemonės dalis – d) paskolos pavertimas investicijomis – susijusi su tam tikrų investicijomis paverstų privilegijuotos paskolos dalių rizikos pasidalinimu arba nedidelės dalies investicijomis paverstos antraeilės paskolos dalies rizikos pasidalinimu didesniąją jos dalį paliekant investuotojui.

EIF teikiamos garantijos, susijusios su SMEG priemonės dalimis: a) skolų finansavimas, b) mikrokreditas, c) nuosavas arba kvazinuosavas kapitalas, dažniausiai yra lygiavertės tarpininko garantijoms arba prireikus tarpininko teikiamam finansavimui.

EIF gali iš finansinio tarpininko imti mokestį, apskaičiuotą nuo išpareigotų, bet pagal sutartą tvarkaraštį nepanaudotų sumų („išpareigojimo mokestį“), ir garantijos mokestį. EIF taip pat gali imti mokestį už atskirus paskolų pavertimo investicijomis sandorius.

E. **Didžiausia EIF bendrų nuostolių suma**

Turi būti nustatytas toks Europos Sąjungos bendrojo biudžeto išlaidų MVĮ garantijų priemonei limitas, kad bet kokiomis aplinkybėmis šios išlaidos neviršytų EIF skirtų biudžeto lėšų MVĮ garantijų priemonei įgyvendinti. Tikėtinų biudžetinių išpareigojimų nėra.

EIF išpareigoja kompensuoti savo dalį tarpininko nuostolių tol, kol bendra kompensacijos tam tikram finansavimo portfeliui suma, iš jos atitinkamai atėmus bendrą susigrąžintų nuostolių sumą, pasiekia iš anksto sutartą sumą, kurią viršijus EIF garantija automatiškai anuliuojama.

F. **Nuostolių susigrąžinimas ir kitos patikos sąskaitai mokėtinos pajamos**

Visi iš tarpininko susigrąžinti nuostoliai įskaičiuojami į patikos sąskaitą ir į juos atsižvelgiama apskaičiuojant didžiausią EIF bendrų nuostolių, patirtų iš tam tikro tarpininko, sumą. Visos kitos pajamos, pavyzdžiui, išpareigojimo mokestis arba garantijos mokestis, įskaičiuojami į patikos sąskaitą ir, jei jos gaunamos iki 2013 m. gruodžio 31 d., panaudojamos MVĮ garantijų priemonės įgyvendinimo reikmėms.

G. **MVĮ garantijų priemonės taikymo trukmė**

Atskiros garantijos MVĮ gali būti teikiamos iki 10 metų.

4. CBS ĮGYVENDINIMAS

A. **Įvadas**

Pradinio kapitalo ir partnerystės priemonės, įskaitant patikėtinio, valdymo ir stebėsenos aspektus, įgyvendinamos pagal Komisijos ir EIF arba atitinkamų tarptautinių finansinių įstaigų susitarimą.

Tarpininkai atrenkami vadovaujantis geriausios rinkos praktikos principais.

Techninės pagalbos paslaugų teikėjas atrenkamas skaidriai, be diskriminacijos ir vengiant bet kokio interesų konflikto.

B. **Pradinio kapitalo priemonė**

Pradinio kapitalo priemonė įgyvendinama per fondą. Visos priemonės įgyvendinimo išlaidos, įskaitant administravimo mokestį ir visas kitas reikalavimus atitinkančias išlaidas, padengiamos biudžeto lėšomis.

Dotacijomis remiami investiciniai fondai, kurie savo visuotinėje investicijų programoje yra numatę teikti pradinį kapitalą, padengiant dalį su tuo susijusių administravimo išlaidų.

C. Partnerystės priemonė

Partnerystės priemonė įgyvendinama per EIF arba atitinkamas tarptautines finansų įstaigas. Priemonė apima techninę pagalbą, administravimo mokesčius ir visas kitas reikalavimus atitinkančias gebėjimų ugdymo reikmėms panaudotas išlaidas.

5. ĮVERTINIMAS

Išorės įvertinimą atlieka nepriklausomi ekspertai, atsižvelgdami į 1998 m. gegužės 19 d. Tarybos sprendimu 98/347/EB dėl finansinės paramos priemonių inovacinėms ir kuriančioms darbo vietas mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ) ⁽¹⁾ sukurtos augimo ir užimtumo iniciatyvos ir daugiametės įmonių ir verslininkystės, ypač mažų ir vidutinių įmonių (MVI), programos poveikį. Išorės vertintojai įvertina MVĮ taikomų Bendrijos finansinių priemonių poveikį ir pateikia pasiektų rezultatų kokybės ir kiekybės analizę, ypač įvertindami kiekviena priemone daromą atsvaros poveikį ir jos įgyvendinimui skirtų išlaidų ir gautos naudos santykį. Įvertinimo ataskaitose pateikiami visos Sąjungos ir atskirų valstybių narių bei kitų dalyvaujančių šalių statistiniai duomenys, įskaitant:

- GIF priemonės atveju – paremtų MVĮ skaičių ir sukurtų darbo vietų skaičių,
- grąžos investuotojams norma,
- SMEG priemonės atveju – paremtų MVĮ skaičių ir per finansinius tarpininkus MVĮ suteiktų paskolų skaičių ir vertę bei negrąžintų paskolų skaičių ir vertę,
- Pradinio kapitalo priemonės atveju – paremtų organizacijų skaičių ir pradinio kapitalo investicijų apimtį,
- Partnerystės priemonės atveju – paremtų tarpininkų ir MVĮ skaičių,
- visus konkrečius ekologinių inovacijų paramos atvejus.

Apie išorės vertintojų ataskaitų rezultatus ir tai, ko iš jų pasimokyta, bei apie pasikeitimą geriausia praktika turi būti aiškiai informuojama.

⁽¹⁾ OL L 155, 1998 5 29, p. 43.

III PRIEDAS

Išsamesnė informacija apie 21 straipsnyje nurodytas verslo ir inovacijų rėmimo paslaugas

- a) Informacijos, grįžtamojo ryšio, įmonių bendradarbiavimo ir internacionalizavimo paslaugos:
- skleisti informaciją apie prekių ir paslaugų vidaus rinkos veikimą ir galimybes, įskaitant informaciją apie paraiškų konkursui galimybes,
 - aktyviai remti su MVĮ susijusias Bendrijos iniciatyvas, politikos kryptis ir programas bei MVĮ suteikiant informacijos apie su tomis programomis susijusias prašymų pateikimo procedūras,
 - naudotis esamų teisės aktų poveikio MVĮ nustatymo priemonėmis,
 - padėti Komisijai vykdant poveikio įvertinimo tyrimus,
 - naudotis kitais tinkamais būdais MVĮ įtraukti į Europos politikos formavimo procesą,
 - padėti MVĮ plėtoti tarpvalstybinę veiklą ir tarptautinių tinklų kūrimą,
 - atitinkamomis priemonėmis padėti MVĮ rasti tinkamus verslo partnerius iš viešo ir privataus sektoriaus.
- b) Su inovacijomis susijusios, taip pat technologijų ir žinių perdavimo paslaugos:
- skleisti informaciją ir informuoti visuomenę apie su inovacija susijusią politiką, teisės aktus ir rėmimo programas,
 - skleisti ir naudoti mokslinių tyrimų rezultatus,
 - teikti technologijų ir žinių perdavimo bei įvairių inovacijos proceso dalyvių partnerystės kūrimo brokerių paslaugas,
 - skatinti įmonių, ypač MVĮ, inovacinius gebėjimus,
 - padėti naudotis kitomis inovacijų paslaugomis, įskaitant paslaugas, susijusias su intelektine nuosavybe.
- c) Paslaugos, skatinančios MVĮ dalyvauti Septintojoje bendrojoje MTTP programoje:
- informuoti MVĮ apie Septintąją bendrąją MTTP programą,
 - padėti MVĮ nustatyti savo mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros poreikius ir rasti atitinkamų partnerių,
 - padėti MVĮ rengiant ir koordinuojant projektų, kuriais siekiama dalyvauti Septintojoje bendrojoje MTTP programoje, pasiūlymus.
-